
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 16/2015 - 48 pàgines

Sessió ordinària del dia 3 de desembre del 2015

El dia 3 de desembre del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 55/2015, que és el següent:

1- Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2013, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponent al mateix exercici.

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995.

3- Nomenament de dos membres de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea, (OSCE-PA).

4- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

5- Examen i votació del Projecte de llei de modificació dels estatuts de la societat Ramaders d'Andorra, SA.

6- Examen i votació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya

sobre cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i seguretat.

7- Examen i votació de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
 M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
 M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi
 M. I. Sr. Josep Pintat Forné
 M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
 M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Maria Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Sanitat, Afers Socials i Ocupació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.13h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió. Bona tarda a tothom.

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general, corresponents a l'exercici del 2013, i dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponent al mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 38/2015 del 7 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Sra. Meritxell Mateu Pi, nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

La creació del Tribunal de Comptes l'any 2000, va comportar que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost rebés l'encàrrec de la Junta de Presidents d'elaborar i presentar un informe al Consell General de la memòria anual i dels informes en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal.

El passat 5 de maig, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent de l'Informe en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel dit Tribunal corresponents a l'exercici 2013. Com a resultat de les reunions mantingudes en Comissió per analitzar la documentació presentada pel Tribunal de Comptes, ha estat elaborat un informe que, a dia d'avui, em pertoca presentar, en nom de la Comissió Legislativa.

Tanmateix voldria fer constar que l'anàlisi d'aquest informe s'ha vist allargat més de l'habitual degut a què la Comissió va requerir al Tribunal de Comptes la documentació necessària sobre un aspecte en relació a l'endeutament del Comú de La Massana, i en concret sobre l'operació d'emissió de participacions preferents que va dur a terme la societat EMAP, SAU, per tal de poder procedir a elaborar l'informe de la Comissió. Dita documentació va ser tramesa a finals del mes de setembre d'enguany, i és per això que no es va poder tancar el treball fins el 6 d'octubre.

Com que aquest informe ja ha estat publicat al Butlletí del Consell General número 38/2015, em permetreu que posi de manifest només alguns punts que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha considerat més rellevants.

Pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració General, de les entitats parapúbliques, de les societats públiques i de les entitats subvencionades, la Comissió Legislativa insta a tots i a cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, procedeixin a les regularitzacions necessàries, d'acord amb les observacions i amb les recomanacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes. Tanmateix, la Comissió és conscient que algunes

situacions només podran ser regularitzades mitjançant l'aprovació de modificacions als textos legislatius vigents, per això demana al Govern de procedir a preparar una modificació de la legislació corresponent d'acord amb les observacions que figuren en aquest informe de fiscalització del 2013.

Quant a l'exercici 2013, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes per a cada una de les entitats fiscalitzades, la Comissió aprova les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques, de les societats públiques i de les entitats subvencionades, amb l'excepció del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra.

La Comissió Legislativa de Finances no pot procedir a l'aprovació dels comptes d'aquesta entitat degut a què, tot hi haver rebut la liquidació dels comptes pels exercicis 2010, 2011 i 2012, el Tribunal no ha pogut realitzar els treballs de fiscalització preceptius al no haver estat facilitada per l'entitat la informació necessària per la seva realització. Juntament amb la impossibilitat de la realització dels treballs i de la manca de cooperació per part dels responsables de l'entitat al no facilitar tota aquella informació i justificants necessaris per l'elaboració dels treballs, així la Comissió constata que se'n poden derivar responsabilitats en els termes que preveu el capítol VIII de la Llei general de les finances públiques.

Pel que fa a les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2013, la Comissió insta a tots i a cadascun dels comuns que, en el termini més breu possible, regularitzin les seves situacions d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes.

Així mateix, la Comissió proposa al Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la Comissió Legislativa i la del Consell General, expressada pel present document.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, ens tocava ara de començar el debat. El debat versa sobre les liquidacions de comptes de tots aquests organismes i també de les transferències als comuns.

Si no els hi sembla malament els proposo que fem el debat conjuntament tant de les transferències com de les liquidacions tal com s'ha fet habitualment.

Passaríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris, no sense abans saludar els alumnes del Col·legi de la Sagrada Família que estan preparant-se per ser futurs consellers.

Passem doncs a les intervencions dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, pels consellers de socialdemocràcia i progrés, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de socialdemocràcia i progrés compartim els informes de fiscalització formulats pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2013.

Tot i així volem posar de manifest que es continua repetint allò que tant el Tribunal de Comptes com el mateix Consell General venim observant any rere any fil per randa. Sant tornem-hi: que en quedi constància i aquí no ha passat res.

Una vegada més no s'aproven els comptes del Fòrum Nacional de la Joventut de l'exercici 2013, i els del 2010, 2011 i 2012, així com els comptes de la Residència Solà d'Enclar del 2006.

Novament s'insta als comuns en relació als romanents de tresoreria que en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes, les seves situacions.

La Comissió insta, la Comissió pren nota, la Comissió constata, la Comissió proposa al Consell General que tingui a bé encomanar al Govern l'anàlisi i, si escau, la modificació de la legislació que s'escaigui, i així, any rere any, la mateixa sonsònia.

És cert per altra banda que hi ha hagut un avenç, finalment s'ha regularitzat la situació pel que fa a la renovació dels membres del Tribunal de Comptes, no com ens hauria agradat, ampliant els membres de l'estructura corporativa seguint les recomanacions del propi ens per tal de fer l'organisme més eficient i independent.

Res no canvia, tot continua igual. Les nombroses reunions de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost únicament es van limitar a donar tombs i més tombs al procediment de la renovació dels membres del Tribunal, quan es podia haver avançat en la reflexió i la necessitat de modificar la Llei del Tribunal per tal d'incloure mesures per fer complir

els informes emesos i restablir, si més no, la credibilitat del propi Tribunal.

I no és tot, en referència a les liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2013, i més concretament en referència a l'informe de fiscalització del Comú de la Massana, en relació a l'operació d'emissió de participacions preferents que ha dut a terme la societat EMAP, SAU, a la qual el Tribunal de Comptes demanava un aclariment o informe per tal que no quedi cap dubte o possible interpretació per qualificar aquesta operació com a endeutament en els termes que preveu la Llei de les finances comunals, la Comissió Legislativa adopta, interpreta i valida l'informe complementari aportat per l'INAF durant l'estiu passat, substituint-se a les funcions del propi Tribunal.

Els consellers d'SDP entenem que continua mancant un informe complementari i definitiu del Tribunal de Comptes sobre aquest punt concret, i per tant no donem suport a aquesta part de l'informe de la Comissió.

Una vegada més es continua desacreditant la funció del Tribunal de Comptes.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Amb motiu del debat i de la votació de les liquidacions de comptes i els informes que emet el Tribunal de Comptes del 2013 es posa, al nostre entendre, marcadament de manifest les diferents mancances que s'han anat acumulant al llarg dels anys en aquesta feina de revisió i que al nostre entendre és responsabilitat de molts.

Una de les primeres mancances -i després m'hi referiré de manera més ampla- es visualitza amb el calendari; estem pràcticament a les portes del 2016 i estem tot just ara aprovant els comptes del 2013 amb mandats comunals que estan a punt de finalitzar, fins i tot pel mig hi han hagut unes eleccions generals.

Una altra qüestió és la reincidència amb les recomanacions. Hi ha unes recomanacions pròpies de l'any però hi ha un altre apartat amb aquests informes que correspon a recomanacions d'anys anteriors, uns apartats que any rere any romanen pràcticament inalterats amb perill d'esdevenir ja pràcticament rutinaris sense que s'acabi de distingir

ben bé quins aspectes són rellevants i quins aspectes doncs no ho són.

Per tant, creiem que ha arribat el moment de donar un nou impuls a tota aquesta tasca de revisió; també és un moment avui per agrair la feina que hem fet els membres, els que han estat fins ara membres del Tribunal de Comptes, insisteixo que la gran part de les mancances o dels defectes que aquestes coses de revisió no els hi són imputables, després em referiré a alguns aspectes que pensem que cal millorar. En tot cas, esperem ser a les portes d'una nova etapa; un dels elements d'aquesta nova etapa és la renovació dels membres del tribunal amb un perfil més tècnic per l'acord assolit entre els diferents grups parlamentaris però, al nostre entendre, cal anar més enllà perquè no passi el que està passant any rere any.

Per tant, entenem que hi ha dos qüestions més que són molt rellevants i que m'agradaria veure si compartim els parers amb els altres grups parlamentaris i particularment també amb la presidenta.

I ara es referia al Sr. Naudi. Cal, segurament un nou marc d'actuació pel Tribunal de Comptes, segurament caldrà reformar la llei del tribunal, caldrà definir un nou model de tribunal i un nou funcionament. Segurament hi ha qüestions administratives, qüestions de contractació, qüestions de funcionament i altres mesures que ajudin a donar-li més efectivitat als seus informes.

I després, al principi em referia a què tots o molts som responsables de què aquesta feina de revisió estigui produint uns resultats que hem de reconèixer que són prou insatisfactoris, el fet de què el marc legislatiu amb el que es fa aquesta feina doncs, ha romàs inalterat des de fa molts anys. El Tribunal de Comptes va començar l'any 2000 a fer la revisió de comptes. Les lleis més rellevants amb les quals es basa la seva feina són anteriors: la Llei de les finances públiques és de l'any 96, la Llei de la funció pública de l'any 2000, la Llei de la contractació també de l'any 2000. S'han anat constatant diferents inadaptacions per dir-ho d'alguna manera d'aquesta legislació als diferents organismes públics que s'han anat creant, el seu funcionament, i des del Consell General, des dels diferents governs doncs, no s'ha estat reactiu en modificar un marc que sembla que cal ja reformar i que no es pot ajornar.

Per tant, entenem que entre tots tenim deures a fer, si parlava abans dels tres elements que han de marcar aquesta nova etapa, la renovació dels membres doncs, segurament els dos membres del tribunal tenen molta, moltíssima feina a fer. La reforma d'aquest marc d'actuació del Tribunal de

Comptes doncs, possiblement és una feina que és de la Comissió de Finances i es podria perfectament encarar -i ara em dirigeixo més al Govern- també penso que hi ha molts deures a fer, algunes promeses que s'han anat ajornant i també jo penso i he reconegut que també en alguna etapa doncs, s'haguessin pogut fer algunes de les reformes però aquest marc legislatiu, aquestes lleis que són totes elles anteriors a l'any 2000 segurament ja fa dies que cal renovar-les, el Govern té compromisos de renovació de la Llei de la funció pública, de la Llei de contractació, s'ha parlat menys de la Llei de les finances públiques però també pensem que és necessari modificar-la. Un cop completat aquest procés esperem que arribi una nova etapa amb menys recomanacions, amb menys continguts d'aquests informes i, si és el cas, que aquelles irregularitats que el Tribunal pugui detectar o aquelles recomanacions que puguin fer, doncs, que no passin com ara sense cap mena d'incidència o de conseqüència i que tinguin algun efecte o efectivitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al Grup Parlamentari Liberal.

No hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari comparteix allò que disposen els informes de fiscalització formulats pel Tribunal de Comptes que corresponen a l'exercici 2013 però voldria fer un aclariment en relació a l'apartat 8.1 de dit informe de fiscalització corresponent a La Massana per l'exercici 2013.

En aquest apartat, el Tribunal de Comptes indica que per fer evident que la qualificació de l'operació que van subscriure EMAP, SAU, el Comú de la Massana i totes les entitats financeres eren participacions preferents i no endeutament, necessitava, o bé una modificació del fullletó, o bé un informe de l'INAF o bé ambdós.

Aquesta indefinició, o millor dit, aquest no posicionament del Tribunal de Comptes, va portar a la Comissió a sol·licitar al Tribunal de Comptes més informació i en tot cas, la informació que indiqués clarament el posicionament per una de les dues hipòtesis.

Dita demanda ens va semblar molt important, ja que darrera d'una o d'altra hipòtesi, hi havia la pervivència econòmica a curt termini d'una de les parròquies del país, element, que al nostre entendre, i en tot cas des del nostre grup parlamentari, no era imaginable.

Ja que si es considerés endeutament, com ho indica l'informe inicial del Tribunal de Comptes abans de les al·legacions, no donaria compliment a les limitacions que preveu la Llei de les finances comunals, i que la parròquia de La Massana es podria quedar sense transferències en els propers exercicis. Per això, la Comissió no podia aprovar l'informe sense saber quin seria el criteri que prevaldria. La Comissió no pot entrar a valorar les fiscalitzacions, però sí que ha d'acatar posicionaments clars i en cap cas els que conclouen amb dubtes o amb entredits.

A banda d'això, el nostre grup parlamentari tampoc li va semblar adient ni responsable deixar un informe amb entredits, que posés en dificultats una de les nostres parròquies...i no per raons polítiques ja que La Massana no és precisament de DA, sinó per responsabilitat envers el nostre Estat. I així, tenint en compte que la modificació del fullletó era complicada, vist que una de les entitats financeres havia estat intervinguda, vam sol·licitar directament que fos l'INAF el qual emetés l'informe preceptiu.

Tant bon punt vam rebre l'informe que el Tribunal de Comptes ens va lliurar a finals de setembre, la Comissió es va tornar a reunir i el va aprovar.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

De fet una breu intervenció i, de fet, només per referir-me a una qüestió que ha sigut reiterada pels tres consellers que m'han precedit i finalment per sumar-me a les seves reflexions certament i de fet així mateix ho vaig expressar amb motiu de l'aprovació dels comptes de l'any 2012.

Compartim des del Govern la necessitat de modificar la legislació vigent relativa a les finances públiques amb tot el seu abast, no únicament la Llei general de les finances públiques sinó també regular molt més del que avui en dia està tot el que seria la legislació vigent a la política pressupostària.

Però, de fet, això em permet també fer un petit apunt que intentaré, si les Vostres Molt Il·lustres Senyories els hi sembla bé, continuar amb una compareixença a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, doncs fer un breu apunt del que ja s'ha fet durant aquest darrer any i mig en aquest sentit i que ja vaig anunciar precisament amb motiu de l'aprovació dels comptes de l'any 2012 ara fa un any i mig.

Es va endegar, ho deia en aquell moment, a través d'una licitació pública doncs tot un procés que entenem que serà llarg, que pot durar dos anys o dos anys i mig, que té bàsicament tres grans eixos d'actuació: d'una banda, l'harmonització del Pla general de comptabilitat pública amb el que serien les NICS dels serveis públics (Normes Internacionals de Comptabilitat del Sector públic); un segon eix, la millora i modernització del sistema pressupostari de l'Administració general i les entitats dependents; un tercer eix, l'harmonització de la normativa comptable pressupostària i la comptabilitat nacional en base al sistema europeu de comptes -el que és conegut com a SEC2010- i quart, la millora dels sistemes d'informació enfocant-los especialment a la sostenibilitat a llarg termini de les finances públiques.

Així, doncs com els hi deia, ja durant l'any 2014 es van adjudicar en aquest cas a la firma Deloid, els treballs per la reforma de les normes pressupostàries i comptables per homogeneïtzar les bases comptables utilitzades en base als sistemes d'informació de l'Administració de l'Estat per elaborar i executar els pressupostos i la comptabilitat financera i la comptabilitat nacional.

La primera fase d'aquests treballs ja ha conclòs, i com els hi deia tinc previst els propers dies demanar una compareixença per venir a explicar a la Comissió a quines conclusions s'ha arribat i també quins passos se n'han de desprendre a partir d'aquest treball, uns passos que en qualsevol cas ens haurien de poder portar a pressupostar en base, com els hi deia, a les NICS del sector públic l'any 2012... perdó, l'any 2017! I disposar d'uns comptes consolidats a finals de l'any 2017, un altre repte important i que també és la tendència a nivell internacional que s'està seguint.

Al mateix temps, també, aquesta mateixa setmana s'han adjudicat els treballs de definició i organització dels processos per a la gestió dels elements integrats en el patrimoni de Govern amb la voluntat d'adaptar aquests processos també a les NICS del sector públic i millorar tots els processos actuals.

I d'altra banda i amb referència... tot i que comparteixo, insisteixo, la diagnosi general quant a

la reiteració de tots els informes que al llarg d'aquests darrers segurament deu anys hi han hagut del Tribunal de Comptes també cal dir, i vull posar de relleu la feina feta no només aquests darrers anys sinó any rere any, des de la intervenció de l'Estat per anar recollint, si més no, aquelles modificacions o aquelles intervencions que es poden dur a terme en base a la legalitat actual per intentar corregir algunes de les coses que posa de relleu, doncs en aquest cas, els informes del Tribunal de Comptes i, de fet, si observem les diferents observacions o les diferents recomanacions que el Tribunal de Comptes fa en els seus informes, veiem que any rere any sortosament doncs, van disminuint i passem: l'any 2009, hi havien 82; l'any 2010, 84; l'any 2011, 70, l'any 2012, 66; aquest any 2013, 56 i hem d'esperar i hem de desitjar i ha de ser l'obligació de tots plegats amb independència de qui governi de què any rere any vagi baixant, però sí que és cert que algunes d'aquestes no podran desaparèixer si no hi ha canvis legislatius que ho permetin perquè altrament serà molt difícil complir amb allò que està suggerint o recomanant el Tribunal de Comptes.

I amb el mateix sentit i amb l'ànim de diversificar... de ser complementari amb els esforços també cal dir que l'any 2012 amb una modificació, una petita modificació que es va fer de la Llei general de les finances públiques, una modificació que es va fer a través de la Llei del pressupost es va introduir la possibilitat novedosa d'establir per via reglamentària programes anuals de control pressupostari realitzats a través de la intervenció de l'Estat en algunes de les entitats parapúbliques, societats públiques o altres entitats que puguin rebre subvenció; això permet discriminar. És impossible avui en dia arribar a totes les entitats que reben aquests suports amb la mateixa intensitat però almenys les més significatives sí que ara des de l'any 2013, a través d'aquesta modificació, insisteixo, de la Llei general de les finances públiques de l'any 2012, doncs tenen aquest programa anual de control pressupostari, un programa anual que no estava contemplat fins aquell moment, un programa que no es fa amb vocació de posar-lo a disposició explícita del Tribunal de Comptes, cada organisme ha de fer el que ha de fer però sí que reforça tot el que és el seguiment d'aquestes entitats i sobretot permet anticipar problemes que es puguin anar convertint en crònics, com deia una mica el Sr. López, en el conjunt de la gestió de les finances públiques.

Per tant, és cert que queda molt per fer, és cert també que s'ha començat i en tot cas estic segur que el Govern també obtindrà la col·laboració de tots els grups parlamentaris per continuar amb aquestes

iniciatives que es van començar ja, com deia, fa un any i mig.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre grup desitja intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions els proposo en primer lloc de sotmetre a aprovació les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, del Tribunal Constitucional, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques de dret públic i altres organismes, així com de les societats públiques participades per l'Administració general segons els termes que figuren en l'informe de la comissió.

I un cop fet això, posteriorment, sotmetre els resultats de l'Informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici.

Procediríem doncs, en primer lloc respecte a les liquidacions i obriríem tot seguit un breu termini de temps per poder votar.

(Hi ha un silenci)

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura dels resultats, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vots a favor, 28.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista dels resultats, declaro aprovades les liquidacions de comptes segons figura en l'informe de la comissió amb les excepcions que hi contenen corresponents a l'exercici 2013; és a dir, que no s'aproven els comptes del Fòrum Nacional de la Joventut.

En segon lloc, i pel que fa al resultat de l'Informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents a l'exercici 2013 obriríem també de nou un breu termini de temps per poder votar.

(Hi ha un silenci)

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura dels resultats, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Vots a favor, 26; en contra, cap i abstencions, 2.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs a la vista del resultat declaro aprovat l'Informe corresponent i relatiu a les transferències fetes als comuns de l'exercici 2013.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 43/2015, del 21 d'octubre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 48/2015, del 12 de novembre.

Intervé pel Govern, per llegir el criteri, el Sr. Xavier Esport. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995 presentada pel president del Grup Parlamentari Mixt i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la Proposició de llei esmentada basant-se en les següents consideracions.

La Proposició de llei que se sotmet a criteri del Govern té per objecte principal reduir els terminis de residència per accedir a la nacionalitat per naturalització dels 20 anys actuals a 10. Així mateix, permet acumular aquests 10 anys en terminis discontinus de residència, sempre i quan el sol·licitant hagi residit a Andorra de manera ininterrompuda durant els cinc anys immediatament anteriors a la sol·licitud. Seguint la mateixa lògica, la Proposició de llei redueix els terminis d'accés a la nacionalitat per naturalització en els supòsits de períodes d'escolarització obligatòria a Andorra i de recuperació de la nacionalitat.

El Govern entén que la motivació principal d'aquesta reducció dels terminis de naturalització rau en l'adequació de la normativa andorrana als preceptes del Conveni Europeu sobre la Nacionalitat, que en el seu article 6.3 preveu un període màxim d'accés a la nacionalitat per naturalització de 10 anys. Tot i així, el Govern

parteix de la base en què la regulació de l'accés a la nacionalitat per naturalització en el cas d'un país de reduïda dimensió territorial sempre serà més restrictiva que en la resta de països. En aquest sentit, el Govern vol fer constar que en països de circumstàncies similars a les d'Andorra, com el Principat de Liechtenstein o la República de San Marino, el termini ordinari de residència per accedir a la nacionalitat per naturalització és de 30 anys.

A parer del Govern és clar que la regulació de l'accés a la nacionalitat a Andorra s'ha d'elaborar a la llum de premisses i condicionants que van més enllà dels contemplats al Conveni Europeu sobre Nacionalitat. Tot i així, el Govern entén que l'evolució natural de la regulació de l'accés a la nacionalitat va en la línia de reduir progressivament els terminis de naturalització. En aquest sentit, el Govern entén que una rebaixa de 20 a 10 anys suposa un pas massa dràstic. En cas que es decidís abordar el debat sobre la conveniència o no de reduir els terminis de naturalització, el Govern s'inclinaria per una reducció més moderada que situés el període en 15 anys. Així mateix, l'Executiu comparteix la conveniència de permetre acumular els anys de residència en períodes discontinus, dins de certes limitacions. A parer del Govern, la regulació de la nacionalitat precisa d'una reforma en profunditat que posi al dia bona part dels preceptes de la legislació vigent.

Tot l'anteriorment exposat no obstant, el Govern entén que el debat sobre l'accés a la nacionalitat per naturalització no es pot encarar només des d'uns criteris estrictament quantitius -és a dir, dels anys necessaris per accedir a la nacionalitat- sinó que precisa també d'una anàlisi qualitativa, centrada en els requisits d'assimilació que s'exigeixen als candidats a adquirir la nacionalitat andorrana. La legislació andorrana fa dècades que contempla els exàmens d'assimilació per als sol·licitants a adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització. En aquest sentit, la nostra legislació es va avançar al que ha estat una tendència creixent en la majoria de països europeus. A tall d'exemple: segons les dades recollides per l'European Union Democracy Observatory (EUDO) el 1998 només 6 de 32 països europeus exigien una prova formal de coneixement de l'idioma per accedir a la nacionalitat per naturalització; mentre que el 2015 aquesta xifra ascendeix fins a 19.

Per tant, el Govern entén que si el Consell General decideix finalment debatre una eventual reducció dels terminis sobre naturalització també caldrà abordar una revisió dels criteris d'assimilació en el sentit de fer-los més estrictes per tal de garantir la necessària preservació de la identitat andorrana.

D'altra banda, el Govern entén que el debat sobre la nacionalitat va més enllà de la qüestió de la revisió dels terminis i els requisits per accedir a la nacionalitat per la via de la naturalització. Entre aquestes qüestions més extenses hi ha la necessitat de garantir que la prohibició de la doble nacionalitat prevista en l'article 7.2 de la Constitució continuï tenint plena vigència en el futur. El Govern està absolutament convençut que la institució de les nacionalitats múltiples -en aquells països en què està permesa- constitueix una excepció a la norma general i afecta a una minoria de la ciutadania; i és per això que en un país de les circumstàncies d'Andorra permetre les nacionalitats múltiples constituiria un risc del tot inassumible per a la identitat i la sobirania nacionals. És per això que el Govern entén que una de les prioritats polítiques actuals ha de ser garantir que els nacionals andorrans no es trobin en inferioritat de condicions respecte a la resta de nacionalitats europees a l'hora de desenvolupar un projecte vital i professional en un món globalitzat.

Per tant, el Govern entén que el debat sobre la nacionalitat andorrana no es pot desvincular de l'actual negociació en curs per assolir un acord d'associació amb la Unió Europea. D'aquesta negociació el Govern espera obtenir una equiparació dels drets dels nacionals andorrans amb la resta de nacionals europeus en el marc del mercat interior. És en aquest sentit que l'Executiu creu que el moment idoni per dur a terme el debat sobre la nacionalitat s'esdevindrà en el moment en què s'hagi fet efectiu l'acord d'associació o, si més no, en el moment en què es tinguin clars els termes i les condicions d'aquest acord.

En la mateixa línia del que s'expressa en l'exposició de motius de la Proposició de Llei, el Govern fa un balanç satisfactori de l'evolució de la regulació de la nacionalitat des que es va regular l'accés a la nacionalitat andorrana per naturalització amb la Llei qualificada de 1995.

Així mateix, el Govern es veu en el deure de fer constar que la Llei qualificada de 1995 va ser aprovada per assentiment del Consell General; que la reforma del 2004 només va rebre 4 abstencions i cap vot en contra; i que el text de reforma del 2006 també es va aprovar per assentiment. Per tant, la qüestió de la nacionalitat ha suscitat sempre amplis consensos al si del Consell General, sense que cap conseller hagi votat en contra dels textos vigents. El Govern entén que, en cas que es decidís abordar aquest debat, s'hauria de fer des de la premissa del consens que ha caracteritzat l'evolució de la regulació de la nacionalitat a Andorra durant el període constitucional.

El Govern entén que l'actual Proposició de Llei no ha estat impulsada des del consens previ amb la resta de grups parlamentaris presents al Consell General, sinó que obeeix a una iniciativa unilateral d'una part dels membres del Grup Parlamentari Mixt. És en aquest sentit que el Govern creu que aquesta iniciativa legislativa requereix d'un debat més ampli i aprofundit i d'un major consens previ.

Aquest és el criteri del Govern a la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el moment de presentar la Proposició de Llei. En representació del Grup Mixt, pel PS, té la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, correspon valorar en representació dels consellers del Partit Socialdemòcrata la motivació que ens ha dut a terme a portar aquesta iniciativa legislativa.

Abans d'entrar a valorar el criteri del Govern i algunes de les declaracions que ja s'han produït sobre aquesta matèria, voldríem presentar una mica les motivacions que ens han portat a dur aquesta iniciativa. Una iniciativa que pensem que escau. Explicaré després les motivacions a diferència d'un argument que es dóna tot sovint davant d'aquesta proposta en el que sembla que és un debat que mai no arriba en el bon moment. Potser per part d'alguns agradaria que mai no es debatés sobre aquesta qüestió, però sempre toca en algun moment d'haver-ne de parlar.

Primer de tot, ens agradaria situar que hauríem de començar a reconèixer que el nostre país té un problema nacional gran de cohesió. Hauríem de reconèixer que hi ha un volum important de ciutadans que veuen cada dia més la cosa pública, la vida política, l'activitat dels polítics, com una cosa que cada dia els és més llunyana.

Hauríem de reconèixer que hi ha una important part de la població que té la sensació que no compta per res. Que hi ha qüestions que són socials, qüestions que són polítiques, qüestions que són de participació en el que estem deixant fora una part molt important dels ciutadans.

Ens sembla que no reconèixer això com a punt de partida és donar esquenes a la realitat, al que estem

vivint avui al dia a dia en el si del nostre país. I que aquesta situació, una situació que al nostre entendre va a més, entre nacionals i particularment entre els residents al nostre país, no se'n pot fer de cap manera una lectura positiva a nivell o en clau nacional. Potser, des d'un punt de vista més particular, des d'un punt de vista més parcial, des d'un punt de vista de grup polític, hi ha algú que pot pensar que aquesta és una situació que li pot resultar avantatjosa. Però nosaltres entenem que, amb una clau nacional, aquesta situació en la que indubtablement el nostre país esta assumit, no pot ser positiva de cap manera.

És difícil parlar alegrement, pensem algunes vegades, de turisme de qualitat, d'altres tipus d'objectius nacionals, de cohesió nacional, quan des del Parlament, des de majories legítimes, evidentment, des d'un punt de vista democràtic, s'entén que parlar de drets de ciutadans, ciutadans que es lleven cada dia per anar a treballar, per donar serveis al conjunt dels ciutadans, andorrans i residents, per servir als turistes que ens vénen a visitar per fer funcionar l'economia, és, com s'ha dit sense gaires miraments per part d'alguns, una qüestió accessòria o una qüestió secundària o una qüestió supèrflua.

És un missatge directe, missatge directe a les persones afectades, a les seves famílies, als seus amics, als seus veïns.

Hi ha algú, potser en aquesta sala que pot pensar que aquest és un debat sobrer, o com s'ha dit i cito literalment, "que hi ha coses més importants". Per nosaltres, almenys per als consellers socialdemòcrates, no pot haver-hi res mai més important que debatre i parlar dels drets dels ciutadans del nostre país.

Feta aquesta situació prèvia, ens agradaria presentar les tres motivacions que ens han dut a presentar aquesta proposició de Llei: per una qüestió d'integració, per una d'homologació internacional, i per una tercera qüestió de caire polític.

Començaré per les qüestions d'integració. Al nostre entendre, tot és opinable i tot es pot debatre. Explicava anteriorment el balanç d'integració al nostre país és insatisfactori. Nosaltres veiem una manca de cohesió nacional preocupant i ens preocupa particularment aquest gruix important de ciutadans que entenen, com deia abans, que no compten per a res.

La darrera modificació i s'hi referia ara el ministre, ve des de l'any 2006, des de l'any 2007. Nosaltres seguim veient com el nombre de ciutadans, doncs, que arribada el moment, fins i tot arribar als 20 anys o als 25 anys, segons el moment, de poder adquirir la nacionalitat, doncs, no ho acaben fent. Nosaltres

ensem que en aquest sentit, una reducció inicial d'aquests criteris esdevindria una qüestió essencial que ajudaria a vèncer aquestes dificultats inicials que després també es materialitzen un cop es vencen els anys necessaris per adquirir la nacionalitat.

Per tant, si volem un model de país cohesionat, si volem un model de país més integrador, ens cal, en primer lloc, debatre en profunditat i, en segon lloc, modificar i reduir els anys per accedir a la nacionalitat.

La segona de les motivacions és una qüestió d'homologació. El nostre és un país que està en vies d'homologació en molts àmbits, l'àmbit financer, l'àmbit econòmic, sovint referents a molts àmbits, sigui l'OCDE o diferents organitzacions. Nosaltres ens sembla que aquesta homologació no pot quedar només vinculada a les qüestions econòmiques o a les qüestions financeres, i que l'homologació en matèria social o en matèria de drets, també ha d'anar al mateix ritme que avança l'homologació econòmica i financera.

Veiem fa uns dies com el Grup Demòcrata votava contràriament a l'adopció d'una proposta d'acord per incrementar el salari mínim per adaptar-se a les recomanacions del Consell d'Europa. Estem disposats a debatre en relació a aquesta proposició de llei, si el termini adequat per Andorra a hores d'ara és el de 10 o el de 15 anys com senyala el Govern. Estaria bé que el Govern ens indiqués quin és el paràmetre per establir aquest termini de 15 anys. Nosaltres hem optat en aquesta línia de l'homologació internacional per agafar un paràmetre estàndard i reconegut, com és el paràmetre que recomana el Consell d'Europa.

Tanmateix, és una qüestió que per la nostra part resta oberta a tenir un altre referent o un altre paràmetre internacional en el que ens hi puguem inspirar.

I finalment hi hauria una tercera motivació de caire més polític. El Sr. cap de Govern es va comprometre en la passada legislatura a dur, ell personalment, aquest debat al Consell General abans que acabés la legislatura, i per tant, vist que ell no ha complert amb la seva paraula, ens semblava que era necessari portar aquest debat de nou en aquesta Cambra.

Com que no tindrè massa temps en aquesta primera intervenció, faré un anàlisi ràpid del criteri que ha fet el Govern sense perjudici de poder fer, després, alguna matisació més en una segona intervenció.

Al nostre entendre, el Govern, més enllà d'algun error en algun dels termes com el terme assimilació, distreu una mica el fons de la qüestió. Ens introdueix elements nous com és l'acord d'associació, o parla de doble nacionalitat, quan nosaltres el que estem

plantejant és una reducció d'anys per accedir a la nacionalitat per poder participar de la vida pública i de la vida política.

I finalment, m'agradaria referir-me a algunes declaracions que he sentit d'alguns consellers, que abans citava literalment entre cometes. El fet que el Consell General avui dia hi ha coses més importants a debatre.

Si ens permetrà per acabar aquesta primera intervenció, m'agradaria disgregar si hi ha més coses avui dia al debat en el Consell General, i després si realment aquestes coses són o no són més importants.

Podem comprovar perfectament veien els textos que hi ha a tràmit parlamentari que no hi ha temes avui en dia a debat al Consell General. La Comissió d'Interior té un únic text que tampoc té una gran complexitat i que, per tant, admetre a tràmit aquesta proposició i tenir temps per analitzar-la curosament, no suposaria, a hores d'ara, cap entrebanc sobre cap altre dels textos que estan a tràmit parlamentari.

Sobre el concepte de més o menys important, ja m'hi he referit anteriorment. Podem estar o no d'acord sobre la mesura a prendre o sobre el contingut final de la proposició de llei, però, al nostre entendre, mai pot haver-hi una qüestió més important que la de debatre a fons sobre els drets de ciutadans que viuen i treballen i fan créixer el nostre país cada dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn també pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El debat d'avui sobre la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre, amb la finalitat essencial de reduir els terminis de residència per accedir a la nacionalitat passant dels vint anys de residència als deu anys, és un debat que acabarà essent esbiaixat.

De tots és prou conegut el posicionament negatiu del Grup Parlamentari de Demòcrates per Andorra i el posicionament de Govern, i fins i tot no fa gaire sentíem el síndic general pronunciar-se al respecte.

Pel que fa al criteri de Govern podríem arribar a compartir, que l'assoliment d'un acord amb la Unió Europea minvaria una part dels arguments d'aquells que defensen -i no és pas el nostre cas- la doble

nacionalitat. Però això res té a veure amb l'assoliment de la reducció del termini d'anys que cal per accedir a la nacionalitat per naturalització.

El Govern, tot i que reconeix les recomanacions del Conveni Europeu sobre la nacionalitat que fixen un màxim de deu anys per accedir-hi per naturalització, s'aixopluga en el fet de la petitesa del nostre país, o en l'exemple d'altres països de reduïda dimensió.

El Govern busca l'excusa que en aquesta qüestió cal un consens previ, per fugir una vegada més d'estudi.

Ja en el darrer debat sobre la reducció dels anys per accedir a la nacionalitat que es va celebrar el 2012, Demòcrates per Andorra, s'excusava entre altres en l'obertura estrangera, però afegia que calia anar apropant, gradualment la població de fet i la de dret.

Bones intencions que esdevenen una excusa de mal pagador, com ho és el posicionament del Govern quan afirma inclinar-se per una reducció més moderada, que situï el període en 15 anys.

Ni gradualitat, ni votar favorablement la presa en consideració per a debatre i defensar en comissió els dos arguments anteriorment citats, aquesta és la realitat volguda per Demòcrates per Andorra.

Els consellers generals de Socialdemocràcia i Progrés defensem una major integració en la vida pública d'aquelles persones que lliurement per estima i defensa del nostre, del seu país, vulguin assolir tots els drets com a ciutadans andorrans, amb un mínim de deu anys de residència.

Considerem que, en data d'avui, aquells suposats privilegis que alguns veien en la nacionalitat andorrana únicament pel que fa als drets econòmics no tenen ni cabuda ni sentit. Eren criteris que es podien entendre en algun moment com a susceptibles de certes inquietuds generadores de desequilibris identitaris.

A data d'avui es donen les circumstàncies per tal que aquelles persones que vulguin fer-se andorranes per naturalització tinguin la possibilitat de fer-ho per convenciment i estima.

Començava la meua intervenció dient que preveia un debat esbiaixat, també ho deia perquè la tramitació d'una proposició de llei d'aquesta sensibilitat no es pot fer a corre cuita davant d'unes eleccions comunals, i deixant de banda un consens. Hauria estat més adequat, si més no per cortesia parlamentària presentar-la prèviament al conjunt dels grups parlamentaris. L'afany de penjar-se medalles ha contribuït així a malbaratar una bona iniciativa.

Tot i així, votarem a favor de la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula la Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

El debat de la nacionalitat mai és senzill. Parlar de nacionalitat és parlar de l'abast dels drets i de les obligacions dels ciutadans que formen part d'un país i en el nostre cas també significa parlar de drets polítics i de constitucionalitat. No és el primer cop que es tracta de forma segregada aquesta qüestió i sincerament, pensem que és una llàstima que es torni a la Cambra per tornar a fer una única valoració de la mateixa, com és la reducció del termini o dels anys.

Des del Grup Parlamentari Liberal voldríem destacar alguns punts importants en relació a la proposta que hem de valorar avui.

Nosaltres, compartim en gran mesura el criteri emès pel Govern en relació a la proposta de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat. En primer lloc, lamentem que aquesta qüestió no es tracti des del consens previ com pensem que s'havia d'haver tractat, fora de posicionaments electoralistes i protagonismes mal entesos. Estem davant d'una proposta centrada principalment en valors quantitativs més que en consideracions de fons, com la naturalització efectiva o els criteris d'assimilació tractant la qüestió des d'una perspectiva numèrica, una visió que nosaltres no compartim.

A més, no compartim que les recomanacions del Consell d'Europa dins del Conveni Europeu sobre la nacionalitat hagi de ser una de les raons principals per provocar una modificació de la mateixa en aquests moments. Aquest conveni és un document de l'any 1997, sense ratificar per més de la meitat dels països membres. Entre ells, països com Bèlgica, Suïssa, Irlanda, el Regne Unit i fins i tot Espanya entre d'altres, com els petits països. Igualment, m'agradaria remarcar que el nostre entorn europeu, ara mateix dista molt dels criteris que el 1997 van portar a realitzar aquest conveni. Preceptes bàsics relatius a la circulació de persones, la immigració i l'asil polític estan sacsejant acords molt potents com el de Shenguen i altres com els acords de Dublín han passat a ser ara mateix paper mullat. Probablement definicions noves respecte a la ciutadania, el dret del sol i el dret per sang, o la necessitat de fer una distinció formal i jurídica entre naturalitzar i

nacionalitzar s'hauran de debatre i això ens podria portar a reeditar convenis com el que avui volem considerar aquí com a "norma".

Des d'una perspectiva més comparada, altres països similars al nostre, com va mencionar també el criteri de Govern, com San Marino o Liechtenstein tenen criteris molt més estrictes en relació als terminis de naturalització, i altres com per exemple Suïssa i Mònaco, que formalment semblen tenir alguna barrera inferiors, però que tots sabem que informalment fan pràcticament impossible la seva obtenció.

Per tant, com he dit al principi, no és un debat senzill.

Altres qüestions que nosaltres pensem que no poden quedar fora són les irregularitats que actualment existeixen amb la doble nacionalitat, la impossibilitat de la tramitació de renúncia d'alguns països d'origen o els buits legals que es produeixen amb passaports provisionals a immigració i a la CASS.

Per un altre costat, en clau potser més interna, m'agradaria dir que ja al 2011 el Partit Liberal es va posicionar internament en aquesta qüestió lligant-la de forma expressa, com també ha dit el Govern, als acords que es puguin establir dins el marc de l'Acord d'Associació amb la Unió Europea i als conceptes de reciprocitat amb altres països del nostre entorn. Fins aquests moments el nostre posicionament no s'ha modificat i d'igual manera el grup parlamentari avui a la Cambra creguem sincerament que una negociació hàbil amb Brussel·les, que respecti el principi de reciprocitat ponderada reforçaria la nostra nacionalitat i ens permetria reobrir aquesta qüestió des d'una visió més global i sota criteris força diferents dels que avui volem valorar.

Per finalitzar, nosaltres no donarem suport avui a la Proposició de modificació de la Llei de la nacionalitat, i no únicament perquè pensem que un cop més, el Partit Socialdemocràta i ara també SDP dins el Grup Mixt, presenten aquesta proposta en un moment inoportú, sinó perquè pensem que tot el que implica aquest debat requereix una consideració molt més ampla que la plantejada en aquesta proposta. Requereix un moment lliure d'eleccions i si fos possible fora de la situació de crisi en la qual estem immersos. Pensem que no es tracta de reduir el nombre d'anys o de complir amb les recomanacions del Conveni, sinó de parlar realment dels drets, dels deures, d'immigració, de residència, de ciutadania i de drets polítics. Volem parlar del sentit de ser andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Avui és a debat la proposició de llei presentada pel Grup Mixt, Partit Socialdemòcrata, de modificació de la Llei de la nacionalitat vigent a l'actualitat. Una modificació, que com s'ha dit, preveu la rebaixa de l'obtenció de la nacionalitat andorrana per naturalització de 20 a 10 anys, oferint la possibilitat d'acumular aquests anys en períodes discontinus, si bé amb l'obligatorietat que aquests darrers 5 anys s'hagi residit de manera ininterrompuda al Principat.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha analitzat la proposició de llei presentada i entén que aquest és un debat que cal abordar. Abordar, però, tenint en compte les particularitats del nostre país, ja siguin històriques, geogràfiques, demogràfiques i polítiques. Per què? Perquè Andorra ha estat, és i serà un país d'acollida, capaç de fer conviure en una mateixa societat diferents nacionalitats, tot preservant els elements que configuren la seva identitat. Tot això sense perdre la seva voluntat integradora. Perquè Andorra és un país de 468 km quadrats i 70.500 habitants.

El Sr. López es refereix al conveni europeu sobre la nacionalitat emanat del Consell d'Europa que preveu un període de 10 anys per tal de tenir accés a la nacionalitat. Cal recordar que els convenis internacionals multilaterals no contempnen les especificitats de tots els estats i molt menys les especificitats dels estats de petites dimensions, o millor dit, dels micro estats, com és el Principat d'Andorra.

Govern, en el seu criteri menciona Liechtenstein la República de San Marino com estats dels quals les seves polítiques en matèria de nacionalitat són molt restrictives, i més restrictives que les nostres. Per tant, com bé consta en el criteri del Govern, el que cal és comparar-nos amb les normes que s'apliquen en estats de mateixes dimensions que les nostres, i si ens comparem amb els iguals, resulta que tenim una legislació en matèria de nacionalitat relativament oberta.

Cal demanar-se per què aquests petits estats o micro estats tenen aquestes polítiques més restrictives? Doncs, perquè una política de forta obertura en matèria de nacionalitat no tindrà els mateixos efectes en un gran estat nació amb molts milions d'habitants que un micro estat. Els micro estats són

estats que durant els anys han forjat uns valors i posseeixen una identitat clara que cal preservar.

No seria equitatiu comparar-se amb estats les dimensions geogràfiques i demogràfiques dels quals són molt elevades, ja que els efectes serien incomparables.

Perquè l'obertura econòmica engegada la passada legislatura pel govern demòcrata ha donat un pas endavant que no vol dir definitiu en l'equiparació de drets; en aquest sentit, s'han equiparat els drets econòmics dels andorrans amb els dels residents del Principat deixant de banda qualsevol element diferenciador en aquest sentit.

La Llei d'inversió estrangera ha reduït considerablement, millor dit ha eliminat, el termini necessari per als residents estrangers per accedir als drets econòmics. Aquest gran avenç per Andorra és una clara demostració de la voluntat dels demòcrates d'oferir les mateixes oportunitats i això són els fonaments per tal de continuar amb la línia de la integració i apropar paulatinament la població de dret a la de fet. Perquè el Grup Demòcrata entén que no es pot desvincular el debat de la nacionalitat de la problemàtica de la doble nacionalitat.

El Grup Demòcrata està convençut que amb el procés d'aproximació a la Unió Europea i mitjançant l'Acord d'associació s'assolirà el marc que permeti equiparar els drets dels andorrans amb els drets dels ciutadans europeus ja siguin en sojorn, en treball i en estudis en tot el territori europeu incloent el Principat amb les salvaguardes escaients.

A ningú se li escapa la dificultat que té un andorrà ja sigui estudiant o treballador per instal·lar-se més enllà de les nostres fronteres amb França, amb Espanya o més lluny amb Portugal.

Finalment, el Grup Demòcrata creu que cal avançar però recordant el nostre passat i preservant els nostres valors.

Per tant, el debat sobre la rebaixa dels anys per obtenir la nacionalitat cal abordar-lo no únicament en termes quantitativs sinó en termes qualitativs, en termes d'inclusió... d'inclusió social mitjançant més polítiques que generin el sentiment d'arrelament al país i que afavoreixin la participació activa en el desenvolupament del nostre Estat. Ara bé, és un debat que per a nosaltres només tindria tot el sentit del món un cop finalitzades les negociacions amb la Unió Europea perquè és llavors quan estarem tots en una mateixa situació.

Per tant, fins que no estiguin resoltes totes les qüestions abans esmentades el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de la presa en

consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Mixt-Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre, hauríeu de desplaçar-vos a la tribuna, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La meva intervenció tenia un objectiu breu que era contestar diguem a les tres preguntes o als tres neguits que ha exposat el Sr. López.

El Sr. López ha demanat: en quins paràmetres es basava el criteri del Govern per establir el termini de quinze anys? Doncs, senzillament es basa en un paràmetre evident que és la reducció progressiva i no dràstica dels anys per accedir a la nacionalitat.

De fet, aquestes són les recomanacions que ens promulguen els organismes internacionals com ara el l'ECRI del Consell d'Europa que sí que parla de dur a terme d'arribar als deu anys però recomana que això es faci de forma progressiva.

De la mateixa manera que a l'any 95 es va passar de trenta a vint-i-cinc anys, o que a l'any 2004 es va passar de vint-i-cinc a trenta, des de la perspectiva del Govern semblava lògic i oportú que ara no es fes una rebaixa tan dràstica dels vint als deu anys, sinó dels vint als quinze anys.

Vostè també s'ha referit al fet, doncs, de què el criteri contenia un error quan parlava d'assimilació... Té raó, la paraula correcta és "*L'apreciació de la suficiència de la integració*". Bé, ens ha semblat que la paraula "assimilació" era suficientment entenable i no era tan llarga i per això l'hem emprat.

Finalment vostè ha dit que barrejàvem la qüestió dels requisits o dels anys d'accés a la nacionalitat amb dues qüestions que no tenien res a veure, que eren l'Acord d'associació i la doble nacionalitat. Bé, des de la perspectiva del Govern evidentment aquestes tres qüestions estan íntimament vinculades tenint en compte doncs, que l'equiparació dels drets dels andorrans als dels europeus dins del mercat interior europeu fa canviar absolutament les premisses des de les quals cal apreciar els requisits d'accés a la nacionalitat i en concret als anys de residència; i de la mateixa manera, doncs, la major o menor facilitat per accedir a la nacionalitat andorrana també està estrictament vinculada a la qüestió de la doble nacionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions per part dels grups...

Sr. Pere López.

A partir d'ara es pot intervenir des de la tribuna o des de l'escó.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, voldria fer algun petit esment sobre alguna de les intervencions que s'han efectuat. En relació a l'oportunitat del debat només entraria a fer algunes reflexions. En primer lloc, la voluntat d'entrar aquesta iniciativa ja va ser llençada al Debat d'orientació política, els dies 8 i 9 en motiu d'aquell debat ja la va anunciar que entrariem aquesta iniciativa legislativa, per tant, doncs la voluntat de consens que jo crec que no hi és però si algú la vol entendre com un impediment per part de qualsevol grup, doncs, és un canvi de doble direcció; és a dir, nosaltres aquí ja vam anunciar que presentaríem la proposta igual que nosaltres hem fet amb alguns dels anuncis que s'han fet per part d'altres grups en relació a proposicions de llei d'interessar-nos en relació a aquesta Proposició de llei, doncs, la via per haver-ho fet perquè des del mes d'octubre fins el moment que l'hem entrat hi ha hagut temps de sobres, en cap cas es pot pretendre dir que l'hem entrat sense haver-la anunciat, més enllà que el mes de juny el primer secretari del Partit Socialdemòcrata ja va anunciar que a la tardor treballaríem sobre aquest text i sobre aquest Projecte de llei.

Per tant, l'oportunitat del debat esgrimida sovint sobre si és oportú o no és oportú i en quin moment arriba, a nosaltres ens sembla és que sempre el pretext o fins i tot es podria dir "l'excusa" per no parlar al fons de la qüestió i és l'excusa que algun grup fa servir per escapar-se de donar la seva opinió. La Proposició de llei ha estat entrada sense previ avís, ni la seva complexitat tècnica impedeix no manifestar-se al respecte de la mateixa. Per tant, quan no es vol manifestar sobre aquesta Proposició de llei a nosaltres ens sembla que és una actitud política poc valenta, que és una actitud política al que "ara no toca" o "aquest és un debat que s'ha de tenir en un altre moment" i és un intentar defugir de manifestar-se políticament, i els que fem política en el moment en què es plantegen determinats debats, no és un debat nou, no és un debat aparegut de manera espontània i el que no podem fer és amagar

darrere de determinats pretextes per no manifestar clarament la nostra opinió.

Jo penso que avui és el dia perquè els integrants del Grup Liberal i perquè els integrants del Grup Demòcrata es manifestin clarament sobre si són partidaris o no són partidaris. És a dir, defugir amb un calendari que ja ve rebotat de la legislatura anterior, introduir elements ara com l'Acord d'associació amb la Unió Europea per la ciutadania andorrana dels andorrans que puguem sortir a l'exterior amb condicions d'igualtat és confondre absolutament el debat que estem parlant de les persones residents que ja anteriorment han vingut al nostre país a treballar, a fer-lo gran, si els hi volem donar o no donar aquests drets que abans es referia la Sra. Martisella que a nivell de drets econòmics estem parlant de drets polítics, que finalment després de donar tots aquests toms, i de buscar totes aquestes excuses, i de buscar tots aquests pretextes per no manifestar-se clarament és el que segurament els hi preocupa, és a dir, no atorgar aquests drets polítics a persones que no acaben d'arribar al nostre país; persones que porten molts anys, persones que treballen cada dia per fer el nostre país gran i que, per tant, el que vostès han de dir clarament és que consideren que han d'esperar vint, com en el seu moment demanaven que haguessin d'esperar vint-i-cinc anys per adquirir aquesta nacionalitat però ho han de dir de manera clara, ho han de dir de manera valenta i no amagar-se sobre futurs debats que tenen poc a veure amb el que estem parlant avui, ja sigui l'Acord d'associació amb la Unió Europea o el tema de la doble nacionalitat, o defugir d'estudi en moments d'oportunitat quant al termini de presentació de la Proposta.

I també els hi hem de dir quin model de societat volen... si volen un model de societat cohesionat, si volen un model de societat en el que hi ha una fractura cada vegada més clara entre aquells que tenen drets polítics i aquells que no els tenen. Si ja els hi va ve que les persones quan arriben als vint anys esgotades d'esperar doncs, no fan el pas d'adquirir la nacionalitat que, per tant realment, és una barrera que va molt més enllà dels vint anys i que en molts casos doncs, per parlar en termes col·loquials "es passen les ganes" i s'acaba convertint en una barrera de persones que arriben al nostre país, que treballen però que finalment no acaben participant de la vida política i de la vida pública. Això és el que avui pensem que, de manera clara i directa, vostès han de dir i no buscar excuses o pretextes per no entrar al fons del debat i més si quan aquest serà l'únic moment en què podrem debatre-ho perquè vist el que s'ha manifestat amb les seves intervencions, doncs, aquest debat finalitzarà

avui aquí, no serà possible fer un treball en comissió com ens semblava escaient per analitzar totes aquestes consideracions que fa tant el Grup Demòcrata com el Govern en relació a temes de l'Acord d'associació que, insistim, ens sembla que no té res a veure, doncs no serà possible efectuar-ho, i per tant avui és el dia perquè vostès no s'amaguin al darrera d'aquest debat i surtin aquí clarament a dir quina és la seva opinió al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Víctor Naudi, no sé si desitja intervenir....

No...

Per part del Grup Liberal, alguna intervenció...no...

Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. síndic, no estem defugint cap debat, ans al contrari, avui estem debatent la presa en consideració i centra el fons de la qüestió.

L'únic que s'està dient des del Grup Demòcrata és que hem d'esperar les negociacions amb la Unió Europea perquè és quan llavors tindrem totes les eines sobre la taula per poder debatre... i no estem confonent cap debat.

Vostè diu que no s'ha de vincular amb la Unió Europea, nosaltres creiem que sí i li explicaré.

L'aproximació amb la Unió Europea nosaltres creiem que és cabdal en el sentit d'arribar a una igualtat de condicions on tothom estigui equiparable. En aquest sentit li explico, a dia d'avui a Andorra hi ha aproximadament unes quinze-mil persones que podrien optar a sol·licitar la nacionalitat andorrana, però, què implica demanar la nacionalitat andorrana? Implica renunciar a la seva nacionalitat d'origen. Què passa? Com ho faríem? A dia d'avui a moltes d'aquestes persones els hi aporta més en termes quantitatius i d'oportunitats quedar-se amb la seva nacionalitat d'origen perquè la nacionalitat andorrana no els hi permet, el que he dit a la meua intervenció, és a dir, totes les facilitats que poden tenir totes les altres persones europees a nivell de sojorn, de treball o d'estudis.

Per tant, el Grup Demòcrata entén que amb l'Acord d'associació es poden equiparar tots els andorrans amb els residents dels altres països membres quant a deures i quant a oportunitats. Serà en aquell moment que caldrà debatre-ho perquè és llavors quan estarem parlant d'iguals a iguals amb els

mateixos drets i les mateixes oportunitats, tant a l'exterior com a l'interior. Però al meu últim punt de la meua intervenció ha estat clar, no únicament ha de ser un debat en termes quantitatius, de cinc, de deu, de vint o de vint-i-cinc anys, sinó en termes també qualitatiu, amb polítiques d'inclusió social i serà en aquest moment on podrem definir el model de societat que volem.

Evidentment que estem d'acord amb vostè que volem un model de societat cohesionat però les igualtats i les oportunitats han de ser per tothom les mateixes. Llavors, és en aquest punt que nosaltres creiem que hem d'avançar amb l'Acord d'associació perquè llavors estarem tots amb les mateixes igualtats i d'aquesta manera podrem fer una Andorra cohesionada i que continuï sent com és a dia d'avui integradora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per comentar l'últim punt de la intervenció de la Sra. Martisella.

Em sap greu dir-li que ve a referendar una mica el que nosaltres hem estat defensant que hi ha una part de la població que per vostès és transparent, una part de la població que vostès no la veuen o que no es preocupen dels seus drets. Vostè m'ha parlat ara dels andorrans i de les possibilitats que ens ofereix l'Acord d'associació; no ens ho ha d'explicar pas a nosaltres que som defensors d'aquest projecte i impulsors polítics d'aquesta idea i en la qual estem disposats a col·laborar estretament amb el Govern en la proposta de pacte d'Estat que ens ha ofert i creiem en totes aquestes virtuts i aquestes noves possibilitats pels andorrans i pels estudiants que aquest Acord ens pot oferir.

Però això no té res a veure amb els drets polítics cap als residents que estan avui en dia al nostre país els quals, doncs, se'ls hi demana uns anys per obtenir la nacionalitat de vint anys amb la legislació actual. Nosaltres proposem debatre sobre el principi de la reducció, podríem arribar a un acord sobre la reducció progressiva als quinze anys, però entenem que és un camí que cal fer per assolir una major

integració perquè hi hagi un major volum de persones que arribat el termini no passi com passa ara, que no acaben adquirint la nacionalitat i que aquí hi ha vàries vies però al nostre entendre, una via essencial és anar reduint progressivament els anys de residència.

Vostè no n'ha parlat a la seva intervenció. M'ha parlat de l'Acord d'associació i no vull ser reiteratiu que ja comparteixo perfectament moltes de les qüestions que vostè ha dit, però vostè s'ha deixat novament els drets d'aquestes persones, aquestes persones a les que, com he dit anteriorment, tenen cada vegada més la sensació de què no compten amb el nostre país i així ens serà difícil avançar a nivell econòmic, a nivell social, el treballar per una societat integradora, cohesionada i que sigui més pròspera perquè aquesta fractura inevitable i més en debats i discursos com els que avui s'han escoltat, difícilment avançarem si no avancem primer en el fet de reconèixer la seva situació, i en segon lloc en anar avançant per donar-los drets en el futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i després de l'escoltat s'obre un breu termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

(Votacions)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, Sr. síndic.

A favor: 5, en contra: 23.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, no es pren en consideració la Proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Nomenament de dos membres de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i Cooperació Europea, (OSCE-PA).

S'ha presentat una única candidatura formulada pel Grup Parlamentari Demòcrata proclamada ahir per

la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 59/2015, del 2 de desembre.

Demanaria a la Sra. Maria Martisella si pot donar lectura de la candidatura.

El Sr. síndic general:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La candidatura quedarà formada pels següents consellers generals:

- La M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi - membre titular.

- El M. I. Sr. Marc Ballestà Alias - membre suplent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció...

Si no hi ha cap intervenció, proposaria l'elecció per assentiment de la Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi com a membre titular de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per la Seguretat i Cooperació Europea, en substitució de la Sra. Conxita Marsol Riart; i del Sr. Marc Ballestà Alias com a membre suplent de la mateixa delegació.

A la vista del resultat els declaro elegits.

Continuem amb l'ordre del dia. Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 43/2015, del 21 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni és el tercer conveni per evitar la doble

imposició que se sotmet a l'aprovació de la Cambra després que s'aproveïssin les ratificacions dels convenis amb Espanya i França els quals, lògicament i com ja es va explicar, eren prioritaris per a Andorra.

Però el fet de què el gruix dels intercanvis comercials d'Andorra se centrin en aquests dos estats no és obstacle, ans al contrari, perquè el Govern empri el màxim d'esforços a ampliar la xarxa de convenis per evitar la doble imposició.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia d'obertura econòmica encetada ja que permet a les empreses andorranes i estrangeres poder tenir un marc fiscal clar i previsible per tal de dur a terme transaccions comercials i inversions amb la garantia de què no rebran imposicions per les mateixes rendes al país d'origen de la renda i, a la vegada, al seu lloc de residència fiscal.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de conveni fiscal, el de l'OCDE, per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de conveni fiscal i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar de manera uniforme els problemes que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, establint normes clares i consensuades internacionalment sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model és molt important per ajudar a evitar que aquests problemes creïn obstacles en el moviment de béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre aquests països.

El model de conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, establint que el país de residència elimini la doble imposició, si s'escau.

El Conveni amb Luxemburg que vaig tenir ocasió de signar el 2 de juny del 2014, conjuntament amb el ministre de Finances luxemburguès, Sr. Pierre Gramegna, reprèn, en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats com els hi deïa abans, i alhora inclou les particularitats pròpies d'Andorra i Luxemburg.

El Conveni es compon de 28 articles i s'acompanya d'un Protocol que en completa i n'interpreta alguns d'ells.

L'article 2 enumera els impostos directes a què resultarà aplicable el CDI, i en preveu l'aplicació a futurs impostos.

En aquest sentit, cal recordar que la negociació d'aquest conveni es va dur a terme abans de

l'existència a Andorra de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Així doncs l'article enumera els impostos vigents a Andorra sense incloure l'IRPF, al qual però, s'aplicarà el conveni mercès a la previsió de l'apartat 4 que estableix que l'aplicació als impostos de naturalesa anàloga que entrin en vigor a posteriori també s'hi podran incloure.

En l'article 4 es defineix el concepte de residència seguint el model també de l'OCDE. Per tant, és "resident d'un Estat contractant" qualsevol persona que segons la legislació d'aquell Estat hi estigui sotmesa a imposició per raó de domicili, residència, seu de direcció o criteris anàlegs, és qui estarà sotmès. S'exclouen les persones que únicament tributen per les rendes que s'obtinguin de fonts d'aquell Estat o el patrimoni situat en el mateix Estat. L'apartat 1 del Protocol regula l'accés al Conveni dels organismes d'inversió col·lectiva i dels fons de pensió.

Finalment, també s'inclouen els criteris per determinar la residència en casos de conflicte, de nou, es fa seguint el model de l'OCDE.

L'article 7 té molta importància ja que estableix que les rendes que una empresa obtingui en l'altre estat en el curs de la seva activitat només tributarà en l'Estat de residència. Això possibilita que les empreses andorranes puguin prestar serveis a residents de Luxemburg sense que estiguin sotmeses a retenció.

Els articles 10, 11 i 12, regulen la tributació de dividendes, interessos i cànons.

Pel que fa a dividendes, l'article 10 concedeix la potestat tributària compartida a ambdós estats sobre els pagaments de dividendes, però estableix la tributació exclusiva en l'Estat de residència en el cas de què una societat tingui una participació significativa en una filial de l'altre país.

Amb referència als interessos, l'article 11 concedeix potestat tributària exclusiva a l'Estat de residència del receptor dels interessos, sempre que sigui el seu beneficiari efectiu, i en conseqüència els interessos no estaran sotmesos a retenció a l'Estat de residència del pagador.

Finalment, en relació amb els cànons, l'article 12 concedeix potestat tributària exclusiva a l'Estat de residència del receptor dels cànons, sense que en sigui el seu beneficiari efectiu.

L'article 13 regula la imposició de les plusvàlues, establint la tributació exclusiva a l'Estat de residència de qui les obté, amb alguna excepció com, per exemple, les plusvàlues derivades de béns immobles o d'actius que formin part d'un establiment permanent a l'altre Estat, que podran

tributar a l'Estat on es troba el bé immoble o l'establiment permanent.

L'article 21 estableix regles quant a la imposició sobre el patrimoni, a petició en aquest cas de Luxemburg i malgrat aquesta imposició no existeixi a Andorra. L'article s'ha redactat sobre la base del model de l'OCDE i determina la tributació en exclusiva del patrimoni en l'Estat de residència del seu propietari excepte pels béns immobles i establiments permanents. També s'inclou una norma específica respecte als bucs i aeronaus.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, l'article 25 del text s'ha redactat seguint els estàndards del model de l'OCDE. Al paràgraf IV del Protocol s'inclouen regles procedimentals per intercanvi d'informació en aquesta matèria.

Per últim, l'article 27 estableix l'aplicació del conveni respecte dels impostos sobre la renda retingudes a origen, respecte de les rendes obtingudes a partir de l'1 de gener de l'any civil immediatament següent en el que el CDI entri en vigor i respecte dels altres impostos sobre la renda i sobre el capital, als impostos exigibles en qualsevol exercici fiscal que comenci a partir de l'1 de gener de l'any immediatament següent a l'any en què el conveni entri en aplicació.

En definitiva un conveni que està inspirat en gran mesura amb l'OCDE, en el model estàndard de l'OCDE, com està venint sent habitual en la resta de convenis que està negociant Andorra i que, en tot cas, reforça aquesta voluntat d'estar homologat els paràmetres internacionalment reconeguts.

Finalment insistir en la voluntat del Govern de seguir ampliant la xarxa de convenis i en aquest sentit anunciar que en breu es trametrà en aquesta Cambra per la seva ratificació els tres convenis signants a hores d'ara: el signat amb la Unió d'Emirats Àrabs, el signat amb Portugal i el signat amb Liechtenstein. I també ja anunciar que Andorra està en procés de negociació amb altres convenis que esperem que puguin ser signat també en breus terminis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sra. Sílvia Bonet, per part del Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El conveni que es sotmet avui a ratificació del Consell General, establert entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i prevenir l'evasió fiscal, es troba en concordança amb la nostra visió d'Estat.

Cada vegada és més estreta la interdependència econòmica internacional, i els importants obstacles que la doble imposició suposa a l'expansió de les relacions econòmiques entre els països, ens condueix al fet que en l'actualitat s'hagi aconseguit donar un gran avanç en l'estudi i el desenvolupament de nous models de conveni que evitin la doble imposició internacional, tots ells patrocinats per l'OCDE

No cal entrar en la importància dels convenis que ja ha signat Andorra amb França i Espanya, ni el contingut que ja ha fet de forma molt detallada el ministre, però aquest també representa una millora d'una importància cabdal per a l'economia del nostre país, a més si tenim en compte que, es tracta d'un país de la Unió Europea amb certes similituds amb el nostre, es tracta d'un país on hi ha diverses empreses andorranes que hi tenen interessos econòmics que s'han establert i també hi ha societats andorranes, per la qual cosa resulta d'especial interès signar amb un país en què avui en dia ja es tenen diverses relacions comercials.

La internacionalització de les empreses andorranes és un element clau de la seva competitivitat, davant la globalització de l'activitat econòmica i de manera específica de l'obertura de l'economia andorrana al capital estranger.

La signatura del CDI suposa igualment el reconeixement i l'homologació del sistema fiscal d'Andorra, i per tant l'existència d'un element bàsic per a l'atracció d'inversió estrangera.

Luxemburg ha signat per ell mateix més de 60 CDI's amb altres països, i ja sabem que en alguns casos ha existit certa controvèrsia amb alguns d'ells, però la conclusió ens porta a veure quin ha de ser el camí que cal seguir a Andorra.

Ja ho vaig dir en la ratificació del CDI amb Espanya, avui més que mai ens cal refermar la transparència per enfortir la imatge internacional d'Andorra. I potser no ens queda un altre camí. I ho diem convençuts, per pròpia voluntat i amb consens d'Estat, avançant pel camí de la franca i sincera col·laboració amb la comunitat internacional.

Cal continuar la tasca iniciada l'any 2009 de col·laboració amb l'OCDE vers la transparència financera. La comunitat internacional i Europa van per aquest camí.

Per tot això exposat, els consellers d'SDP donarem suport a la ratificació d'aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Partit Socialdemòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El conveni que es proposa ara de ratificar, com bé ha dit el Govern, és el tercer dels convenis coneguts com a CDI que Andorra ha signat, aquesta vegada amb el Gran ducat del Luxemburg.

La signatura d'aquest conveni va en la línia d'expansió i d'internacionalització de la nostra econòmica gràcies a la implantació del nou marc fiscal que en els darrers anys s'ha anat implantant. Dins d'aquesta dinàmica, creiem que és necessari que Andorra disposi d'una important xarxa de convenis per evitar la doble imposició, el que hauria d'afavorir la internacionalització i expansió, com he dit, de la nostra econòmica.

Des d'aquest punt de vista ja els avanço des d'ara que els consellers socialdemòcrates donarem suport a l'aprovació de la ratificació al Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impost sobre la renda i sobre el patrimoni que va ser signat a Luxemburg el 2 de juny de 2015.

El Conveni, com bé se'ns ha dit, segueix els estàndards de l'OCDE i inclou les particularitats d'ambdós països. Quant a la signatura del conveni i l'oportunitat en relació amb el país Luxemburg, entenem que aquest té especial importància en el nostre país atès la rellevància que té la plaça financera luxemburguesa a Europa i també al món. En un moment en què el nostre sector financer es troba en una situació delicada arran dels darrers esdeveniments, aquest conveni pot afavorir el reforç a la nostra economia i per la competitivitat de la nostra plaça financera en el món globalitzat.

Voldria també destacar, com ho ha fet el Sr. ministre, punts positius que trobem molt favorables en relació al conveni com ho són la manca de retenció de nombroses rendes que estableix el Conveni. Ens ha parlat d'interessos, de serveis empresarials i cànons.

Això ens sembla molt positiu perquè podria afavorir la creació de noves activitats econòmiques que

vulguin aprofitar aquest tracte favorable i també la nostra competitivitat fiscal al país. Lamentem però constatar que aquest tracte tant favorable que el Conveni de Luxemburg conté no es retroba en els anteriors convenis assignats. Des d'aquest punt creiem que caldria definir una política clara en matèria de convenis de manera que tots els convenis mantinguin una coherència en aquest sentit i així afavoriríem la implantació al país de noves activitats econòmiques, les quals podrien tenir el mateix tracte en una xarxa de convenis que desitgem, com he dit, molt extensa que el Principat d'Andorra disposi.

Per l'exposat, com ja he dit, votarem favorablement a l'aprovació de la ratificació d'aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr Carles Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors consellers, avui ens trobem en aquesta Sala del Consell General per sotmetre a aprovació la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni.

Com ja vam dir, i tornem a dir, estem totalment d'acord, totalment convençuts de què pel bon desenvolupament del nostre país i de la nostra economia amb pro de la transparència i de la millora de les condicions econòmiques, legals i en definitiva pel desenvolupament d'Andorra, de les seves persones i de les empreses, establir una bona xarxa de convenis és important per la nostra obertura econòmica.

Si més no, ja vam dir que el conveni amb Espanya no ens semblava el que havíem de tenir, sí que volíem el Conveni però no volíem aquell.

Avui però, ens trobem amb un conveni que segueix un model, si més no, diferent als convenis signats amb França i amb Espanya. És un model de conveni que està més alineat amb els nostres interessos... és un model de conveni que alinea els nostres interessos cap a convertir-nos en una plataforma d'atracció d'inversió estrangera. Tot i que té la seva peculiaritat de què això s'hagi fet justament en un país model, en aquest sentit, com podria ser Luxemburg.

Entenem que és un CDI que beneficia especialment amb aquesta relació simbiòtica que tindrem amb ells doncs, més al gran Ducat de Luxemburg, per motiu que més endavant explicaré però, per resumir, pensem que Luxemburg es convertirà en la ruta o en la vàlvula d'entrada i sortida d'inversions des de SICAV Andorra cap a altres països com Espanya o França.

És per això que el Conveni és bo des del punt de vista de l'alineació de la nostra política tributària amb la nostra visió d'obertura a la inversió estrangera però que pot servir, vist en el context global de CDIs per a, diguem així, l'evasió des del punt de vista dels impostos que altres jurisdiccions voldrien o haurien de tributar o imposar a obligats tributaris si fos la relació directa cap el nostre país.

Això vol dir que podria influir en inversions, entenem, cap a Andorra o des d'Andorra via Luxemburg, triangulant per dir-ho d'alguna forma més planera, sense que hi hagi cap imposició amb els estats on aquesta retenció hauria de ser gravada, és a dir, en els estats fons.

Això té la peculiaritat que si és així, si el Conveni permet que una inversió espanyola arribi a Andorra triangulant per Luxemburg, cosa que ja està bé perquè creix l'economia si ho volem veure des d'aquest punt de vista pràctic del desenvolupament de la nostra societat i de les empreses, té la particularitat que al final, com he dit al principi, beneficien tota l'estructura de bancs, gestories, advocats que estan treballant a Luxemburg en aquest sentit; o entenem que serà així... ja veurem el temps on ho porta, però entenem que d'aquesta manera s'evitaran les retencions en fons si es triangula cap a Andorra o des d'Andorra, Espanya i França a través de Luxemburg.

El ministre ja ha explicat i estem d'acord de què en els articles del 10 al 12 pel que es refereix a la tributació dels dividendes, interessos i cànons doncs es preveu, cosa que ens n'alegrem, la no tributació a la font; és un precepte que creiem que està alineat amb la nostra intenció, amb la política que Andorra ha de portar endavant de cara a aquesta obertura a la inversió estrangera però s'ha de fer amb la cautela de què no hi hagi un abús del que acabo de mencionar amb les triangulacions que també entenem que el nostre ordenament també té mecanismes per evitar-ho.

A nivell de l'article 13 també entenem que està alineat amb el model de l'OCDE, per tant, amb el que deia el Sr. ministre estem d'acord salvat algunes excepcions quant a la participació amb altres societats però que aquesta alineació o aquesta venda d'accions no estaria gravada a l'origen, però això

també va en la línia del que li acabo de dir. Entenem que les directives europees i la relació de Luxemburg amb altres estats de la Unió Europea permetria des d'un punt de vista de la triangulació fer això de vàlvula d'escapament de les inversions des de, i cap a Andorra, des de I cap a França i Espanya vehiculant-les a través de Luxemburg, qual cosa en definitiva millora també la relació que poden tenir les empreses andorranes o posem, per exemple, des de l'Estat del sud cap Andorra o viceversa si ho fem d'aquesta manera.

Quant a l'article 7, Sr. ministre, també estem d'acord amb el que deia vostè dels beneficis de les empreses, però sí que pensem que aquest article malgrat pugui semblar bo té un cert desajust quant a estar basat en el model del Conveni de l'OCDE 2010-2014, i entenem que el nostre ordenament està basat en el model de conveni anterior, per tant, ens podríem arribar a trobar amb la doble imposició o bé amb la no doble imposició però en el sentit doble, és a dir, quant a Luxemburg sí que està previst que els interessos de matriu a filial, o establiment permanent en aquest cas a Andorra, siguin deduïts però aquí a Andorra aquests... posem, interessos siguin desgravats doncs, es pot trobar amb la situació de què això estigui sotmès a aquesta, en aquest cas, doble o no doble imposició però en el sentit doble, no en el sentit del que diu el Conveni sinó en què es vegi magnificada.

Entenem que si l'article 7 seguís el model del Conveni del 2008 i anys anteriors això no passaria.

Posem el cas a la inversa. Una matriu a Andorra que té un establiment permanent a Luxemburg, i Luxemburg li permet a raó del conveni del 2010-2014, si hi hagués un préstec, i per tant, uns interessos d'aquesta filial a Luxemburg amb una matriu andorrana, deduir-se aquesta despesa. Però en canvi aquí, al ser una relació matriu-filial, no podria tenir la relació inversa, amb la qual cosa hi hauria una doble deducció d'aquest impost.

Però bé, és una matisació que li fem només en relació a aquest article.

Pel que es refereix a les pensions, article 17, ens està molt bé, però aquest mateix precepte ens hagués agradat que fos en països com Espanya o amb Portugal. Cosa que tampoc sabem. Es va demanar a la Comissió de Política Exterior si podíem tenir més informació en relació a Portugal. En aquell moment se'n va dir que no era oportú. Però sí que sabem quina és la relació amb Espanya. Com sabem, són molt els espanyols que han vingut a treballar a Andorra, que han cotitzat a la CASS, i que per tant, quan se'n van a viure a Espanya, perquè han vingut aquí a fer una temporada d'esquí o molts anys de la

seva vida i han decidit marxar, cobraran pensió. I aquesta pensió sí que la tributaran a Espanya, en canvi a Andorra no li fem retenció. Ens agradaria poder-los-hi retenir aquí a Andorra com és el que li exposem de l'article 17 del conveni amb Luxemburg.

El procediment amistós creiem que hauria d'anar acompanyat, també, de la inclusió de disposicions d'arbitratge, com dèiem amb el mateix conveni amb Espanya, creiem que això dóna certa inseguretats.

I només per acabar, també amb una cosa que vam explicar el dia que vam parlar d'Espanya. Els hi tornarem a mencionar, a l'article 18.b del conveni amb Luxemburg que acaba dient: "no obstant això, aquests salaris, sous i altres remuneracions similars només són imposables en l'altre estat contractant si els serveis es presten en aquest estat, i si la persona física és un resident d'aquest estat que, primer posseeix la nacionalitat d'aquest estat o, segon, no ha esdevingut resident en aquest estat amb l'única finalitat de prestar serveis.

En contraposició en això, suposo que ja veuen per on vaig, el mateix article del conveni amb Espanya diu: "no obstant això aquests sous, salaris i remuneracions similars són imposables exclusivament en l'altre estat contractant quan els serveis es presten en aquest estat i la persona física és resident d'aquest estat i posseeix la nacionalitat d'aquest estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer estat".

Ho deixo per la seva reflexió. Ja els van dir el que en pensàvem. En el cas del conveni amb Luxemburg criem que està ben incorporat, no com estava en el cas del conveni del CDI amb Espanya.

En línies generals, doncs, ja els hi hem explicat, creiem que aquest conveni està més alineat amb els interessos d'obertura econòmica del Principat. Els hi hem explicat quines petites distorsions creiem que té. Celebrem que hi hagi una amplitud de no retencions o exempcions a l'origen. I bé, si ho haguéssim de dir en termes futbolístics, un de bo i dos de dolents.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot no estic gens d'acord ni amb la teoria de la triangulació ni la teoria futbolística del conseller Naudi. En tot cas faré la meua intervenció.

El conveni que avui ratifiquem, des del nostre punt de vista, és sens dubte una de les proves més palpable de l'èxit de la política fiscal i de les relacions internacionals del nostre país.

Una vegada més el Consell General examina un conveni per evitar les dobles imposicions entre els residents dels dos estats. Avui entre els residents del Gran Ducat de Luxemburg i els residents del Principat d'Andorra.

Aquest camí iniciat amb la reforma econòmica i fiscal de les passades legislatures, ha de permetre, d'una banda, garantir un marc segur, jurídicament parlant pel conjunt dels sectors i agents economicosocials del nostre país, a l'hora de dotar de més força el procés d'obertura econòmica que va portar a terme el conjunt de les institucions del Principat d'Andorra durant la sisena legislatura constitucional.

I d'altra banda la ratificació del conveni entre Luxemburg i Andorra juntament amb els acords ja vigents i aquells que se signaran i es ratificaran en un futur, és un element cabdal, un element clau per aconseguir que el nostre país es posi en situació de competir, competir al món. I per tant, de crear pel conjunt dels treballadors del nostre Estat, doncs, permet a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció d'origen, alhora que dóna seguretat jurídica a les empreses inversores luxemburgueses, aquí, al nostre país, i a les empreses andorranes en aquell país.

Doncs, a partir de la ratificació d'aquest conveni, trobaran un marc clar, segur i uniforme perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposicions per les mateixes rendes al seu país de residència.

Per tot l'exposat i anunciant ja que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement a la ratificació del conveni, no voldria acabar sense felicitar el Govern d'Andorra, doncs, creiem fermament que el camí és l'adequat tant en la forma, en el fons, com pel país amb qui s'ha negociat.

Forma correcta, doncs, es basa en el model de conveni fiscal de l'OCDE, i per tant, ens dota de normes clares, internacionalment homologades i de fàcil interpretació arreu del món.

Fons correcte, doncs, el conveni inclou les particularitats d'Andorra i Luxemburg. Fet importantíssim que recalca la bona defensa que ha fet el nostre Govern dels interessos del conjunt del país en la fase negociadora.

Adequat, doncs, és la realització d'un esforç compartit per totes les institucions del Principat per tal d'evitar els problemes que creen els obstacles a la lliure circulació de béns, de serveis, de capitals i de treballadors en el nostre país i en el nostre entorn, l'entorn europeu.

I això respon a què l'ideal europeu està des del seu naixement intrínsecament lligat a les nostres tradicions, cultura, espiritualitat, llengua, manera de pensar, de fer, i també, a l'evolució del nostre país, el nostre futur.

Des de Carlemany fins a data d'avui, som i serem membres d'aquest espai, és doncs, d'on naixen les nostres arrels i on dirigim les mirades. On millor, doncs, dirigir els nostres esforços d'obertura i de diversificació.

I per últim adequat, per l'elecció del país amb qui ratifica, doncs, Luxemburg, més enllà de les certes diferències, no deixa de ser un petit país de fortes arrels europees que va iniciar fa anys un procés símil al que nosaltres, andorrans, iniciarem tot just fa un sospir a la nostra llarga història. El seu èxit econòmic i social no deixa de ser un anhel, un desig, tot un repte per al nostre país.

Esperem que aquest sigui, a partir d'ara, compartit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per un segon torn d'intervencions, pel Govern, Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, permeti'm que comenci aquesta segona intervenció agraint a tots els grups parlamentaris el vot favorable al conveni que avui portem a ratificació. Em sembla que és especialment en l'àmbit de les relacions internacionals especialment bo que puguem presentar aquesta targeta de presentació, d'unanimitat, en el que són les relacions internacionals.

I més tenint en compte que al final els convenis de doble imposició no fan altra cosa que refrendar la voluntat d'obertura de l'economia andorrana, la voluntat de què a partir de tenir un marc fiscal homologable i reconegut, doncs, establir relacions comercials amb el conjunt dels països que siguin establerts a partir d'uns paràmetres reconeguts internacionalment, que donin seguretat jurídica, que permetin a tots els països tenir la certesa que si vénen a invertir, a tots els inversos de qualsevol país

que si vénen a invertir a Andorra ho podran fer en uns termes equiparables als que podrien tenir en molts altres països que també volen atreure les seves inversions, i alhora donar la certesa també, a la seguretat, als inversos andorrans que poden fer el mateix expandint les seves activitats fora de les nostres fronteres.

Per tant, enviar aquest missatge d'unanimitat que al final no deixa de ser altra cosa que donar també, garanties de continuïtat, amb independència que estigui governant en cada moment, doncs, em sembla una molt bona notícia, i per tant, els hi agraeixo a tots els grups parlamentaris aquest vot favorable.

Alguns comentaris en relació al que han manifestat els diferents consellers que han intervingut. Es feia una referència, ho feia el Sr. Alís i també s'hi referia de fet el Sr. Naudi, el fet que aquest conveni, doncs, és més bo -diguem-ho així, col·loquialment- al que es va signar amb Espanya o amb França.

Permeti'm que discrepi, perquè no em sembla que les fórmules de comparació hagin de ser aquestes. La realitat de cada un dels convenis obeeix a la realitat de les relacions comercials i econòmiques amb cada un dels països. Òbviament, doncs, no és el mateix el volum d'intercanvis ni la història de relació comercial i econòmica amb Espanya i França que la que podem tenir amb Luxemburg. I per tant, al final, el pòsit de tota aquesta història acaba veient-se reflectit en el conveni que s'acaba signant.

Ens demanaven de tenir un model propi i negociar a partir d'aquest model propi. És que és exactament així com es fa. Andorra té el seu propi model, clarament inspirat amb el de l'OCDE, però amb certes particularitats i aquest és el que enviem o amb el que ens presentem a la primera reunió de negociació a l'hora d'iniciar-la amb qualsevol país. Però és que òbviament els altres països també tenen el seu model. I quan vas a una negociació, al final el que has de fer és confrontar els models i arribar a punts d'entesa, doncs, fent cessions en alguns llocs, i de la mateixa manera que també ho han de fer els altres països, i al final s'acaba configurant un conveni que sempre, en qualsevol dels tres casos que s'han ratificat fins ara i també succeirà igual amb els que anirem portant a ratificació, tenen aquest denominador comú. I és que en gran part l'eix vertebrador del conveni està inspirat en el de l'OCDE.

Vostè Sr. Naudi ha desenvolupat tota una teoria aquí sobre el fet que a través d'aquest conveni es pugui acabar fomentant, doncs, una activitat de triangulació entre Andorra, utilitzant Luxemburg per acabar, doncs, afavorint els inversors espanyols o

francesos o els andorrans que vulguin anar a invertir en aquests països. Jo crec que és una evidència que no és aquesta la voluntat del conveni.

I en tot cas, el que segur que no és, perquè vostè ha utilitzat aquesta expressió, és una voluntat de crear un mecanisme d'evasió fiscal per als que es vulguin acabar beneficiant d'aquesta suposada triangulació. Com es pot imaginar, això aniria clarament en contra de l'essència del que és un conveni de doble imposició, que no casualment es diuen convenis de doble imposició i per prevenir l'evasió i el frau fiscal. Òbviament, doncs, ni Luxemburg ni Andorra podríem signar convenis que volguessin fomentar aquest frau o aquesta evasió. Justament és el contrari, és el posar-se en el raïl de l'homologació també en aquests aspectes, en la lluita contra el frau, cadascú preservant les seves peculiaritats, preservant el nivell de pressió fiscal que creu que necessita per fer front als serveis que vol ofertar als seus ciutadans, però en tot cas, sempre des d'una transparència i des d'una vocació que es compleixi amb les responsabilitats fiscals que té cada ciutadà envers el país on resideix o on està desenvolupant unes activitats.

Per tant, s'ha d'anar amb cura a l'hora d'explicar aquesta teoria que vostè desenvolupava de la triangulació des de la vocació de fer evasió fiscal a qualsevol país, sigui Espanya, França o qualsevol altre, i em sembla que seria bo que això no es fes des d'aquesta perspectiva.

En tot cas, el que sí que és veritat i jo crec que està a l'origen del que vostè està manifestant, és que es posa de relleu alguna cosa que és molt important. I és que ho hem dit en diverses ocasions. Andorra arriba tard en totes aquestes qüestions. I al final el que està succeint amb la seva manifestació, és que es posa de relleu que Luxemburg és un país, en aquest cas especialment privilegiat. Està a l'origen de la pròpia Unió Europea, però al final és un país que ens porta molt avantatge, i per tant, el tema no és que el conveni de doble imposició entre Andorra i Luxemburg sigui més o menys favorable. El tema és que Luxemburg és una plaça molt consolidada, i que per tant, té unes estructures també molt consolidades per poder afavorir la inversió a través d'aquestes estructures. I d'això és del que s'està beneficiant Luxemburg. No és pas del fet que signi ara un conveni amb Andorra òbviament.

I per tant, juga amb aquesta avantatge. Però també cal dir una altra cosa, i ho dic especialment per tots aquells, doncs, que continuen mantenint molts dubtes sobre els passos que està seguint Andorra a nivell d'obertura i d'homologació al món. Luxemburg és un dels països que segurament està accelerant més també aquesta homologació. I això

ho està fent malgrat ser membre de la Unió Europea, membre fundador d'aquesta Unió Europea, i malgrat ser un país amb estructures molt consolidades en la comunitat internacional.

Doncs, si vostè va a repassar els propis informes d'avaluació de l'OCDE a Luxemburg veurà que és un dels països que avui en dia està sent més exigint i també està patint el rigor d'aquesta acceleració amb l'homologació i amb la transparència que està seguint tot el món i de la qual hem defensat sempre des del Govern. No ens podem quedar al marge. I per tant, en aquest sentit crec que al final el que hem de fer és entendre quin és el ritme i quina és la situació que hi ha avui en dia al món, i ens hem d'associar, alinear a aquest ritme, perquè d'aquest ritme segurament ens sortiran més oportunitats que no pas de quedar-nos al marge. I en aquest sentit penso que també és una bona notícia que avui puguem portar a ratificar aquest conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, alguna intervenció...

Pel Grup Liberal...

Sr. Carles Naudi teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

No entraré a fer més llarg el debat si estem d'acord amb el model, doncs hi estem d'acord. El votem. I a treballar plegats perquè Andorra tingui la xarxa més àmplia perquè es puguin desenvolupar en el millor mode i sentit de les empreses i persones que hi vivim.

Però la lectura que jo he fet, el temps dirà si estàvem o no equivocats. I si és una vàlvula d'escapament volguda per les parts signades i entenc que els altres països saben el que signen amb Luxemburg, nosaltres sabem el que firma amb els altres països, doncs, miri, l'ordenament de cada país tindrà les disposicions que tindrà, i fruit d'això hi haurà certes conseqüències de tipus impositiu.

Per tant, si jo tinc les retencions que tinc com andorrà cap a Luxemburg o des de Luxemburg cap aquí un resident d'allí, i de la mateixa manera tenen les que tenen amb altres països de la Unió Europea, doncs, perdoni, jo les conclusions que en trec són les que li he dit.

I a part d'això, dir-li que votarem una vegada més a favor del conveni.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata...

No hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Molt ràpid Sr. síndic, gràcies.

Jo crec Sr. Naudi que estem confonent dues qüestions. Luxemburg es beneficia d'algunes qüestions o en relació als altres 27 membres de la Unió Europea, perquè és membre d'aquesta Unió Europea. No és fruit dels seus convenis amb els països, és perquè és membre.

I especialment en relació al sector financer per exemple, al que vostè també ha fet referència en la seva intervenció, doncs, és evident que les entitats establertes a Luxemburg tenen uns avantatges i un accés al mercat de la Unió Europea, doncs, que no el tenen les entitats establertes amb països tercers que tenen aquesta possibilitat. I no els hi donarà aquesta possibilitat el conveni de doble imposició, els hi donarà en tot cas el fet d'aconseguir a través d'acords d'associació o integrant-se dins de la pròpia Unió Europea, doncs, tenir una situació equiparable.

Però insisteixo amb el d'avanç, el fet de ser membre d'aquest club, d'aquesta Unió Europea, no està evitant que en aquelles qüestions que fins ara Luxemburg era un país diferenciats, doncs, també s'ha d'homologar i avançar cap als mateixos nivells d'exigència que s'està tenint amb altres països com és el cas d'Andorra o altres països tercers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Sr. ministre, doncs, si vol dir com vostè ho acaba de dir, diguem-ho així, el resultat al final fruit ja sigui de ser membre de la Unió, fruit de ser signatari d'un conveni, el resultat serà creiem, el que li hem exposat.

Dit això no hi ha res més a afegir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé si no hi ha intervencions i vist el manifestat i si no hi ha objeccions al respecte, els proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Declaro aprovada la proposta de ratificació.

Abans de passar al punt cinquè, suspenem la sessió durant uns 20 minuts.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.12h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.40h)

(Deixa la sala la Sra. Olga Gelabert)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i votació del Projecte de llei de modificació dels estatuts de la societat Ramaders d'Andorra, SA.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 52/2015, del 23 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el Sr. Josep Majoral Obiols nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 16 de juliol va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació dels estatuts de la societat Ramaders d'Andorra, SA, i de conformitat amb els articles 92 i 93 del Reglament del Consell General, els grups parlamentaris van presentar-hi esmenes a l'articulat.

En concret 7 esmenes: 2 el Grup Parlamentari Demòcrata, 1 el Grup Mixt SDP i 4 el Grup Mixt PS.

El Projecte de llei i les esmenes presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa d'Economia el 3 de novembre. La setmana següent, el 13 de novembre, la Comissió va iniciar els seus treballs amb la meua nominació com a ponent. Els dies 16 i 19 de novembre, la Comissió va reunir-se per analitzar, debatre i votar les esmenes presentades.

Del total d'esmenes presentades: 5 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 1 esmena va ser transaccionada i aprovada per unanimitat i 1 esmena va ser rebutjada.

Així mateix, els membres de la Comissió vam acordar, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de Llei, a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, i corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Del resultat d'aquests treballs se'n desprèn l'informe de la Comissió que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al temps d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera, Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a consideració el Projecte de Llei de modificació dels estatuts de la Societat Ramaders d'Andorra, SA.

Evidentment era una modificació important per aquest col·lectiu perquè en definitiva el que fa és regular part del sector primari d'aquest país i tenia la necessitat d'adaptar-se a determinades situacions reals en les quals s'hi trobava i per poder evolucionar d'una manera adequada i correcta donada la importància d'aquest sector primari que tenim en aquest país.

En aquesta modificació de la Llei nosaltres compartíem les modificacions expressades dins dels seus estatuts; una d'elles era millorar les activitats relacionades amb la cria, engreix, sacrifici, condicionament i venda de canals i parts de canals. Era una activitat que necessitaven per donar resposta als clients als quals podien donar serveis i que compartim en què aquesta societat pogués fer aquesta tasca.

Després, aquesta modificació dels estatuts també anava orientada a poder fer-se càrrec del manteniment de la prestació de serveis de l'Escorxador Nacional d'Andorra sempre i quant aquest doncs, degut a l'empresa que li donés servei, doncs, no pogués fer-ho per algun tema de dificultat.

Nosaltres vam presentar una esmena justament orientada en aquesta línia, a reforçar el paper de la

Societat Ramaders d'Andorra per poder-se fer càrrec de l'Escorxador Nacional sempre que fos necessari i així reforçar la responsabilitat que tenien de dur a terme. Va ser una esmena transaccionada la qual vam acceptar.

En general ens sentim satisfets amb el resultat ja que, a més a més, s'ha donat suport a altres esmenes presentades que van en la línia de reforçar el paper del Govern en la societat com a soci majoritari per la qual cosa donarem suport a aquest Projecte de Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt també, Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers socialdemòcrates donarem avui suport al Projecte de Llei de modificació dels estatuts de la societat Ramaders d'Andorra, SA.

Entenem que la modificació de l'objecte social dels estatuts correspon a la necessitat de clarificar les tasques que pot efectuar la dita societat i de permetre també que aquesta es cuidi de la gestió de l'escorxador nacional sempre que calgui per garantir la prestació de servei públic.

Les nostres esmenes, que han sigut acceptades per tots els grups parlamentaris han permès clarificar que la participació de Govern haurà de ser en tot moment superior al 51%. Aquest supòsit que ja figurava en altres modificacions anteriors de la Llei però no quedava reflectit de manera clara en l'articulat dels estatuts que se'ns van presentar en comissió.

En la mateixa línia i per coherència, també s'ha modificat en comissió legislativa l'article 25 que defineix la composició del Consell d'Administració de la societat Ramaders d'Andorra, SA deixant palesa l'obligatorietat de què Govern tingui en aquest consell la seva presència garantida de manera majoritària.

Només lamentem la no aprovació de la nostra darrera esmena que limitava els mandats dels membres del Consell a quatre anys. El nostre grup va considerar que, tot i permetre la possibilitat de reelecció indefinida, podia ser més àgil i dinàmic establir una limitació en els mandats.

Malgrat això, i considerant que sense dubte aquest no és l'aspecte més rellevant de la llei i tal i com ja he expressat anteriorment, els consellers

socialdemòcrates votarem avui favorablement a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal celebra avui que per fi es porta a debat en aquesta Cambra l'aprovació del Projecte de llei de modificació dels estatuts de la societat Ramaders d'Andorra, SA.

Aquesta modificació d'estatuts respon a una necessitat reclamada de temps ençà per la pròpia associació de Ramaders d'Andorra per tal d'adaptar-se progressivament a les necessitats i a les exigències del sector càrnic per tal de mantenir el nivell d'ingressos necessaris per assegurar els compromisos contrets amb els socis i amb els clients.

Actualment l'objecte social comporta dificultats d'interpretació a l'hora de valorar si totes les etapes de la cria, de l'engreix, del sacrifici, del condicionament i de la venda de les canals o part de les canals s'hi troben adequadament reflectides.

Senyores i senyors, com ja sabeu i com ja hem dit aquí, aquest Projecte de llei de modificació d'estatuts fou acceptat per Sindicatura el 16 de juliol del present any, i avui, 3 de desembre del mateix any, és a dir, quatre mesos i mig més tard passem a debatre'l a la seu del Consell.

Es fa aquesta reflexió per posar sobre la taula, una altra vegada, que la iniciativa privada i les necessitats dels mercats van pel davant dels terminis i de la burocràcia parlamentària.

Cal dir, però, que aquesta necessitat de modificació d'estatuts no es produeix d'avui per l'endemà; l'Associació de Ramaders d'Andorra amb el Govern com a soci majoritari coneix les necessitats i les deficiències de primera mà que pateixen els ramaders d'Andorra i per això es presenta aquesta modificació d'estatuts.

Una de les modificacions més significatives dels presents estatuts de la societat Ramaders d'Andorra és que es pugui assegurar el manteniment de la prestació del servei públic de l'Escorxador Nacional d'Andorra en cas de cessament per incompliment, o bé per manca de concurrència privada de la gestió dels serveis públics.

La possibilitat de què Ramaders d'Andorra, SA pogués fer-se càrrec bé de forma temporal o bé de forma permanent de la gestió dels serveis públics de l'Escorxador Nacional, avui no pot donar-se vist que l'objecte social actual no contempla aquesta eventualitat. Amb tot es constata que el 17 de juny del 2015 s'amplia el termini d'explotació fins el 31 de desembre del 2015 per l'Escorxador Nacional i per un import de 61.508 euros. Que el 8 de juliol del 2015 es publica al BOPA en el seu número 53 un concurs públic per a l'explotació de l'Escorxador que l'11 de novembre del 2015, doncs, es declara deserta l'adjudicació de la contractació de l'explotació de l'Escorxador i que el mateix dia 11 de novembre es torna a prendre l'acord per obrir un nou concurs públic i urgent amb data límit de presentació de les ofertes el dia 2 de desembre del 2015 a les 14 hores, és a dir, ahir mateix.

Queda clar que la Societat Ramaders d'Andorra no ha pogut presentar una oferta per l'explotació de l'Escorxador Nacional d'Andorra ja que fins a dia d'avui, data de modificació dels estatuts de la Societat de Ramaders d'Andorra, aquests no ho preveuen.

Ens preguntem: qui coneix millor que la societat Ramaders d'Andorra les necessitats de l'Escorxador Nacional? Vist que són ells els que porten a sacrifici els caps de bestiar pel seu condicionament i venda de canals.

Tots sabem que el Govern d'Andorra és ahir i avui, i després d'aquesta modificació d'estatuts, accionista majoritari de la Societat Ramaders d'Andorra. També és sabut que el Govern d'Andorra és coneixedor dels terminis de la present modificació dels estatuts de la Societat Ramaders d'Andorra; és sabut que el Govern d'Andorra és coneixedor sobre la problemàtica de la viabilitat de l'Escorxador; és sabut també que el Govern d'Andorra és coneixedor de les dates i de la nova licitació; és sabut que el principal client i gairebé client únic de l'Escorxador Nacional, com s'ha mencionat anteriorment, és la Societat Ramaders d'Andorra. Doncs, amb l'exposat es denota que el Govern d'Andorra era ja fa temps coneixedor d'aquesta problemàtica de la viabilitat de l'Escorxador motiu principal entre altres per la modificació dels estatuts que avui es sotmeten aquí al davant.

Si el Govern era coneixedor d'aquests fets, com és que no ha actuat fins ara? I a sobre s'ha fet tard i sense una solució òptima entre la prestació de servei públic i la seva viabilitat econòmica.

Potser Govern... -com va dir un dia la Meritxell Mateu- devia estar ballant ben plàcidament el vals de la majoria dels vint-i-dos sense adonar-se que un

dels actors per la sostenibilitat del sector primari tenia dificultats.

Malgrat aquesta manca d'anticipació i poca visió del soci majoritari, és a dir el Govern d'Andorra, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Patrícia Riberaigua.

La Sra. Patrícia Riberaigua:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de la meua intervenció i en nom del Grup Demòcrata el voldríem felicitar avui pel dia del seu aniversari.

El 10 de desembre de 1998, es va aprovar, amb el vot favorable de totes les forces polítiques presents en aquell moment, la Llei de creació de la Societat Ramaders d'Andorra, SA que fou publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra número 1, del 7 de gener del 1999.

El Projecte de llei que va presentar Govern l'any 1998 es nomenava "Projecte de llei autoritzant el Govern perquè participi en la societat Ramaders d'Andorra, SA", després del treball en Comissió d'Economia el text aprovat es va esdevenir per acord la Llei de creació de la Societat Ramaders d'Andorra, SA. Societat que va néixer de l'acord amb Govern i una part de ramaders d'Andorra per tal de regular la producció de bestiar (oví, caprí, equí i boví) i donar-li sortida a un preu digne que permetés la continuïtat de les explotacions ramaderes del país. Recordem que degut a les condicions climàtiques i orogràfiques dures d'Andorra fan que les explotacions ramaderes són petites i amb pocs caps de bestiar.

La Societat Ramaders d'Andorra, SA, sempre ha tingut el suport dels diferents governs, l'any 1998, quan es va presentar el projecte de llei de creació de la societat, ja ho estipulava en el seu article únic, que deia: *".....el Govern ha de subscriure i desembossar un percentatge de capital superior al cinquanta per cent i acomplir les formalitats necessàries per a la constitució de la societat."*, l'any 2004 en la Llei 1/2004 del 15 de gener, del pressupost per a l'exercici 2004 en l'article 25, es va autoritzar una ampliació de capital de la societat mercantil pública Ramaders d'Andorra, SA, establint que en l'operació o les operacions d'ampliació, el Govern havia de subscriure i desembossar la part de capital que escaigués per

assegurar que, en tot moment, la seva participació fos superior al cinquanta per cent. Actualment, després de la venda de 439 accions, Govern tindrà 2.837 accions que corresponen al seixanta per cent del capital social.

L'any 2011 en la sessió del Consell General del dia 13 d'octubre es va aprovar per assentiment la Llei d'adaptació dels estatuts de la Societat Ramaders d'Andorra, SA a la Llei 20/2007 del 18 d'octubre del 2007 de societats anònimes i de responsabilitat limitada regularitzant la situació de la Societat Ramaders d'Andorra, SA a la legislació vigent en matèria de societats anònimes.

Ja fa setze anys que la societat mercantil Ramaders d'Andorra, SA és vigent. La finalitat de l'any 1998 al crear aquesta societat era aconseguir una producció de carn de qualitat, que s'ha aconseguit amb l'atorgament del segell d'Indicació Geogràfica Protegida (dit IGP) l'any 2013, per la carn de vedella, fruit de molts anys de feina conjunta dels ramaders i dels diferents governs que hi van creure. L'IGP és una denominació de qualitat, regulada a escala d'Unió Europea que garanteix la reputació i la qualitat tradicional. La societat Ramaders d'Andorra, SA ja està consolidada. Té un rol important per la promoció de l'agricultura i la ramaderia del país en benefici dels consumidors, dels ramaders i com no del paisatge ja que si volem preservar el medi ambient i potenciar el turisme de muntanya el sector agropecuari hi té un paper cabdal.

La Societat Ramaders, SA ha anat adaptant-se a les exigències del sector càrnic per poder mantenir els ingressos necessaris per complir els compromisos concrets amb els socis i els consumidors. Així ha modificat la presentació de les peces de carn. L'objecte social no era prou clar, en aquest aspecte, i provocava confusió en saber si totes les etapes en la cria, engreix, sacrifici, condicionament i venda de canals o de parts de canals quedaven cobertes.

A més Govern ha constatat que en cas d'incompliment del contracte de gestió de serveis públics de l'Escorxador Nacional d'Andorra, falten les eines jurídiques per assegurar el servei. Amb aquest canvi en l'objecte social es dóna la possibilitat que Ramaders d'Andorra, SA pugui agafar la gestió i l'explotació de l'escorxador Nacional d'Andorra. Voldríem felicitar el Govern per aquests canvis en els estatuts de la Societat Ramaders d'Andorra, SA que la fa més competitiva i li dóna flexibilitat en la seva gestió.

Els estatuts, amb aquests canvis, van ser aprovats per unanimitat per la Junta General de la Societat Ramaders d'Andorra, SA el passat maig.

La modificació dels estatuts de societats amb participació de l'Administració general, com és el nostre cas, s'ha d'establir per llei, tal com estipula la Llei general de les finances públiques aprovada pel Consell General el 19 de desembre del 1996.

El Grup Parlamentari Demòcrata va presentar dues esmenes al Projecte de Llei que es van aprovar a la Comissió d'Economia aquest passat mes de novembre per unanimitat, essent dues esmenes de caire tècnic per corregir els números de protocol notarial.

També vam donar suport a tres esmenes del Grup Mixt PS perquè quedi reflectit en els estatuts de la societat la part majoritària de Govern, sigui en el capital social així com la seva representació en la composició del Consell d'administració.

Finalment vam transaccionar una esmena del Grup Mixt SDP a fi de clarificar encara més l'objecte social en el punt de quan la Societat Ramaders d'Andorra, SA pugui agafar la gestió i l'explotació d'escorxadors públics sempre que calgui per garantir la prestació del servei públic.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement el Projecte de Llei de modificació dels estatuts de la Societat Ramaders d'Andorra, SA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Per explicar la finalitat del Projecte de Llei de modificació de la Societat Ramaders d'Andorra, SA, voldria en primer lloc exposar una breu descripció dels antecedents i de l'evolució jurídica i econòmica, vinculats a la Societat Ramaders d'Andorra, SA. Aquesta ràpida retrospectiva permetrà contextualitzar la modificació que avui es debat en aquesta Cambra.

El 10 de desembre de 1998, el Consell General va aprovar la Llei de creació de la societat Ramaders d'Andorra, SA, com a societat mercantil pública, d'acord amb els seus estatuts. Així mateix es va facultar el Govern perquè participés en la constitució d'aquesta societat, que tenia per objecte la comercialització de bestiar criat i engreixat pels socis en explotacions ramaderes situades al Principat d'Andorra, -i aquest ha estat fins ara l'objecte social únic de Ramaders d'Andorra- d'acord amb les regles

de producció fixades mitjançant un reglament intern de la societat.

Durant l'any 2011, el meu predecessor en el càrrec va tramitar amb encert, una modificació dels estatuts per tal d'adaptar-los als preceptes del nou règim societari establert per la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada, en haver vençut en aquella època amplament el termini transitori d'adaptació i no haver-se realitzat fins a la data les modificacions escaients en el seu moment.

El Govern té la responsabilitat de mantenir la Societat Ramaders d'Andorra, SA en els millors nivells de competència humana, tècnica i comercial i, tot i que els mecanismes d'adaptació al dinamisme del mercat d'una empresa pública no són tan àgils com en el cas de les empreses privades, cal seguir duent a terme els tràmits necessaris per assegurar la capacitat de treball de Ramaders d'Andorra, SA sempre que calgui, de forma que sigui una empresa activa, dinàmica i competitiva dins del seu sector.

I aquest és un dels motius principals de la tramitació de la modificació dels estatuts de la societat, dotar-la de noves eines que li permetin afrontar les demandes dels seus clients amb rigor, eficiència i professionalitat i respondre davant dels socis amb resultats satisfactoris.

Ramaders d'Andorra, SA, després de la recent incorporació d'una nova línia comercial per la carn de cavall subministra prop de 2.000 canals anuals (entre vedells, bous, pollins i corders) al mercat nacional sota el segell de control i garantia "carn de qualitat controlada d'Andorra" i la "Indicació Geogràfica Protegida" per la carn de vedella.

L'acollida del producte final ofert per Ramaders d'Andorra, SA per part dels consumidors és excel·lent. Però en el transcurs de la darrera campanya del setembre del 2014 al juliol del 2015, s'ha constatat una demanda creixent per poder disposar d'altres presentacions comercials dels diferents productes. Així, les presentacions de comandes de peces de carn corresponents a mitges canals tendeixen a ser reemplaçades per comandes de peces especejades o en alguns casos, preparades al detall per al seu consum directe. L'objecte social de la societat no preveia poder realitzar els processos necessaris per respondre a les demandes dels clients, essent doncs de gran importància poder incloure en les activitats pròpies de la societat les diferents accions que conformen la preparació d'una canal per poder ser presentada al detall i en condicions de carn fresca o congelada.

La finalització del contracte de gestió del servei públic de l'Escorxador Nacional, a finals d'aquest any, ha posat de manifest una debilitat en el

manteniment del servei de sacrifici de bestiar que presenta la instal·lació. En efecte, en cas de renúncia o cessament sobtat de l'activitat per part de l'adjudicatari del contracte de gestió, el Govern no disposaria dels mitjans per mantenir el servei mínim i caldria aturar temporalment l'activitat, fet que implicaria pèrdues segures per Ramaders d'Andorra, SA i pel sector ramader en general.

La modificació de l'objecte social que s'ha proposat inclou doncs també la possibilitat que Ramaders d'Andorra pugui gestionar instal·lacions d'escorxadors i sales de desfer, mitjançant els procediments que s'estableixen en la normativa vigent, de forma a assegurar en tot moment el manteniment del servei públic de l'Escorxador Nacional i no posar en risc el projecte "Carn d'Andorra".

Els resultats obtinguts mostren l'encert en la creació de la Societat Ramaders d'Andorra, SA i el seu model de societat mercantil pública, creant una estructura de treball on l'Administració pública i els socis privats col·laboren per aconseguir uns objectius comuns, en benefici dels nostres ciutadans i del nostre territori.

Remarcaré que s'ha aprofitat la proposta de modificació del estatuts per actualitzar l'adreça de la seu social de Ramaders d'Andorra, que ocupa actualment un espai a les dependències del Departament d'Agricultura.

Abans de finalitzar, voldria agrair el treball realitzat en comissió amb la subsanació d'un error en l'exposició de motius del Projecte de Llei i amb la clarificació d'algun aspecte dels estatuts que probablement no va quedar prou ben recollit en el text inicial però que no canvia el seu fons.

I finalment voldria agrair també el suport de tots els grups parlamentaris que han fet possible que aquest Projecte de Llei, que reforça i segueix millorant el projecte de carn de qualitat controlada d'Andorra sigui votat per unanimitat.

Abans de finalitzar, Sr. Camp, la veritat és que de ballar no en sé gaire i segur que no he perdut el temps en realitzar aquesta activitat durant aquests mesos.

De fet, de l'any 99 fins ara, l'escorxador ha funcionat en sistema de gestió privada i ha funcionat molt bé. De fet, jo entenc que els projectes funcionen bé quan l'Administració i el privat saben treballar conjuntament i això és un bon exemple.

Jo entenc que el funcionament de la línia de carn de qualitat és un exemple de treball conjunt dels privats i d'un ens públic i la veritat crec que l'Administració està per recolzar al privat, per suplir-lo si fa falta però

si el privat pot funcionar l'Administració l'ha de deixar treballar i no entenc com algú d'ideologia lliberal com vostè doncs, no tingui també aquesta línia de pensament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Mixt, no hi ha intervenció...

Pel Grup Liberal, Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, només dir-li a la ministra que sí que sóc lliberal i que penso que actualment s'estan fent les coses bé, però segurament si hi ha aquestes mancances es van veure la legislatura passada estava parlant d'un ball plàcid de 22, no un ball de 15, que de vegades la volta sembla que el Govern encara estigui en un ball plàcid de 22 i només som 15.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, hi ha intervenció...

Per part del Govern, no hi ha intervenció...

Bé doncs, si no hi ha més intervencions i si no hi hagués objeccions vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia:

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i seguretat.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 45/2015, del 4 de novembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El 9 d'octubre del 2014, aquesta Cambra va aprovar la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República Francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera. En aquella ocasió, vaig assenyalar que el nostre país sempre havia obtingut de les autoritats franceses el màxim suport en matèria policial, quan havia estat menester, però que atès que continuava requerint la seva ajuda, aquesta col·laboració ja no podia fer-se només sobre la base de la bona voluntat, i havia esdevingut necessari plasmar-la per escrit i desenvolupar-la degudament, per motius evidents de seguretat jurídica.

Aquestes mateixes consideracions s'han de posar de manifest en el cas de la cooperació contra la delinqüència i en matèria de seguretat amb el nostre altre estat veí. I és per aquest motiu, i també per preservar l'equilibri institucional amb els dos països, que calia negociar i signar un conveni bilateral amb Espanya de les mateixes característiques que el que es va subscriure amb França, i que desenvolupa la cooperació prevista en el Tractat de bon veïnatge, d'amistat i de cooperació entre el Principat d'Andorra, la República Francesa i el Regne d'Espanya, del 3 de juny de 1993.

En efecte, el fet que la delinqüència cada cop adopti una vessant transnacional més acusada, i que d'altra banda tingui una component més organitzada i especialitzada, feia imprescindible de reforçar la cooperació policial amb Espanya, transcendint els protocols de cooperació que els anys 1999 i 2001 s'havien convingut en matèria de cooperació tècnica i de formació. Per això l'any 2012 es va iniciar la negociació del conveni, la ratificació del qual avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, i que el ministre d'Interior espanyol Fernández Díaz i jo mateix vam signar a inicis del passat mes de setembre a Madrid.

El Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i la seguretat s'estructura en un preàmbul i 14 articles, que estableixen: els àmbits de col·laboració, en concret en la lluita contra la delinqüència i les accions criminals múltiples i diverses que s'hi relacionen, però de conformitat amb la legislació dels dos estats i respectant sempre el principi de doble incriminació; que aquesta col·laboració inclou l'intercanvi d'informació i la prestació d'ajuda en l'activitat operativa d'investigació en diversos àmbits que també es relacionen; com es materialitza la cooperació des de la perspectiva de l'intercanvi d'informació, resultats i experiències, les accions coordinades, l'assistència tècnica i la formació; l'exclusió de la cooperació judicial en matèria penal; els òrgans competents per

a la realització pràctica del conveni i les formalitats que s'han de seguir per intercanviar informació o per cursar les demandes d'activitats previstes, així com els motius de refús; les condicions de l'intercanvi d'informació; la possibilitat de constituir una comissió mixta, i les disposicions relatives a la resolució de controvèrsies, a l'entrada en vigor i a la vigència del Conveni.

A més, aquest Conveni consta d'un annex que consisteix en un Protocol de desenvolupament tècnic en matèria de cooperació policial, desglossat en cinc títols que regulen les matèries relatives a l'assistència mútua per al desenvolupament de sistemes informàtics, la intervenció i el manteniment de l'ordre i la seguretat, el rescat i el salvament, les escortes, i la formació professional, totes elles cabdals per garantir els mitjans d'investigació policial adequats al nostre Cos de Policia, la seguretat ciutadana del nostre país en situacions de crisi major, i la capacitació professional dels nostres agents.

En definitiva, el conveni la ratificació del qual se sotmet avui a l'aprovació del Consell General atorga la seguretat jurídica oportuna al conjunt de la cooperació existent amb Espanya en l'àmbit competencial de la seguretat i la lluita contra les accions criminals, que fins ara tenia lloc bé de facto, o bé d'acord amb uns protocols que calia modernitzar i ampliar. I, d'altra banda, permet estrènyer la cooperació policial amb el nostre Estat veí davant les noves i cada cop més complexes formes de delinqüència, a les quals Andorra ha de fer front de forma decidida i ferma si vol seguir mantenint les altes cotes de seguretat ciutadana que la caracteritzen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Com no pot ser d'una altra manera votarem a favor de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i seguretat.

La seguretat ja no es pot considerar de manera aïllada a cada país, sinó que supera els límits de les fronteres administratives. I aquest fet ens està obligant a compartir informació i intel·ligència amb els cossos policials d'altres països. Aquesta dimensió compartida que tenen les noves amenaces en un

món globalitzat fa que la cooperació policial esdevingui una de les prioritats que tenen els diferents governs. La cooperació policial i també, evidentment, la cooperació interinstitucional en temes de formació dels cossos de seguretat resulta indispensable per donar la resposta adequada.

Els últims esdeveniments succeïts a París ens demostren de la necessitat imperiosa en matèria de cooperació internacional en la lluita contra el terrorisme, fet que resulta indispensable per garantir la seguretat dels nostres ciutadans.

Però no hem de pensar només en el terrorisme que no coneix fronteres, sinó que existeixen altres delictes, molts d'ells colpadors, com és el tràfic d'esser humans o la violència sexual envers els infants o d'altres que utilitzen les xarxes socials o Internet, trencant el concepte tradicional de delinqüència i obligant-nos a estar millor preparats per poder-hi fer front.

Agraeixo al regne d'Espanya la seva implicació i col·laboració amb Andorra en aquesta matèria que evidentment és en benefici mutu.

No entraré a destacar de nou, com ha fet el ministre i detallar de manera el contingut del Conveni al qual compartim totalment, per la qual cosa com ja he dit al principi, votarem a favor d'aquesta ratificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Gerard Alís, teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Començo avançant que de la mateixa manera que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va donar suport a l'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera del qual el ministre ens parlava, avui els consellers socialdemòcrates donarem suport al Conveni entre el principat d'Andorra i el regne d'Espanya sobre cooperació en matèria de la lluita contra la delinqüència i seguretat que va ser signat a Madrid el 2 de setembre de 2015.

Tradicionalment, el Principat d'Andorra ha beneficiat de l'ajuda i cooperació per part de les autoritats espanyoles en afers relatius a l'assistència en matèria policial en la lluita contra la delinqüència en matèria policial en diversos aspectes com la lluita

contra la delinqüència i la formació. De fet l'existència dels protocols de cooperació policial signats entre els ministeris d'Interior d'ambos països el 24 de setembre de 1999 i el de cooperació entre Andorra i la Guardia civil espanyola del 18 de setembre de 2001, que el ministre també citava, així ho palesen. Em sembla positiu continuar en aquesta via de cooperació.

Aquest nou acord, del qual estem parlant, amplia i reforça la cooperació que s'ha dut a terme aquests darrers anys entre ambdós estats i entre els diferents cossos de seguretat d'aquests, ampliant i desenvolupant la cooperació en els àmbits de la seguretat i la lluita contra la delinqüència, que fins ara es vénen duent.

Com exposava el ministre, el conveni, que substitueix els protocols abans esmentats, abasta la cooperació policial directa, l'assistència en matèria de lluita contra la delinqüència organitzada, de lluita contra les accions criminals, de cooperació per la prevenció, la detecció i la investigació de qualsevol delicte, i la col·laboració en matèria de seguretat sempre respectant el principi de doble incriminació, mantenint-se també i desenvolupant-se la cooperació policial en diverses matèries com la formació.

Per l'exposat, com ja he dit, votarem favorablement a la ratificació d'aquest Acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula la consellera, Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors.

No puc parlar de lluita contra la delinqüència i de seguretat sense parlar del que som com a país en la matèria.

Gràcies a un model d'immigració encertat i continuista que s'ha anat seguint independentment del color polític dels governs que s'han succeït, i també gràcies a l'eficàcia de la policia andorrana, Andorra gaudeix d'un alt nivell de seguretat ciutadana que molts països del nostre entorn ens estan envejant.

El nostre petit país, terra d'acollida de gent valenta i treballadora de moltes nacionalitats diferents, terra on la meitat de la població és d'origen estranger amb una proporció molt més elevada que els grans països

del nostre voltant, ha sabut preservar la seguretat ciutadana durant tots aquests anys gràcies al seu propi model d'immigració. Des del Grup Parlamentari Liberal, esperem que l'acord d'associació amb la Unió Europea, que s'està negociant, respecti aquest model i que el Govern de DA, sigui plenament conscient que una lliure circulació de persones no ponderada podria ser un fre al nostre benestar.

La seguretat ciutadana és qualitat de vida, qualitat de vida pels andorrans i qualitat de vida per als residents estrangers que troben aquí Andorra un lloc de pau i un lloc de bon viure.

També, cal recordar que la seguretat és la condició *sine quanon* per ser un país atractiu a nivell turístic i sobretot, per un petit país com el nostre, que treu del turisme la major part del seu PIB.

Recordem que la seguretat que és una de les primeres necessitats bàsiques de l'ésser humà de la classificació de MASLOW.

Des del punt de vista del Grup Parlamentari Liberal, la lluita contra la delinqüència ha de ser una prioritat nacional. Preservar-la dins les nostres fronteres, impulsar sinergies amb els països de l'entorn en la matèria i desenvolupar la cooperació policial internacional són fonamentals.

Entenem que la proposta del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya, sobre la cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i seguretat, va en aquest sentit.

Tenint en compte els antecedents exposats, des del Grup Parlamentari Liberal, com no podria ser d'una altra manera, votarem a favor de la ratificació d'aquest Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Sofia Garrallà.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre país, com ja s'ha dit en les intervencions que m'han precedit, sempre s'ha beneficiat de la màxima ajuda i col·laboració per part de les autoritats espanyoles, com també succeeix amb França, en matèria de lluita contra la delinqüència i la seguretat, col·laboració també en l'àmbit de la formació, col·laboració policial i ajuda que s'han anat reforçant des de fa anys.

El nostre grup parlamentari, ja ho avanço, donarà el seu suport a l'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre cooperació en matèria de lluita contra la delinqüència i seguretat. És important poder ratificar aquest Conveni.

D'una banda, aquesta aprovació permetrà refermar la voluntat del nostre país de mantenir l'equilibri institucional amb els dos països veïns. Recordem que el 19 d'octubre del 2014 aquesta Cambra va ratificar l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República francesa relatiu a la cooperació transfronterera en matèria policial i duanera.

D'altra banda, hem de tenir en compte els lligams transnacionals cada cop més freqüents dels grups criminals organitzats; la globalització dels sistemes econòmics; els darrers desenvolupaments i innovacions en el camp de la tecnologia i la comunicació que ofereixen noves oportunitats als grups criminals, tot això el que comporta que la cooperació policial sigui indispensable per garantir la seguretat.

No podem perdre de vista que la lluita contra la delinqüència ja no es pot dur a terme de manera eficaç només a l'interior de les nostres fronteres, és una preocupació internacional que necessita una resposta coordinada i transfronterera.

L'adopció d'aquest Conveni garanteix cobrir la globalitat d'aquesta cooperació i al mateix temps, com he dit anteriorment, dóna compliment al precepte constitucional de mantenir la paritat en les relacions tradicionals amb els estats veïns.

Es tracta d'un instrument més, i amb això acabo, que ens permetrà poder mantenir un país amb el nivell de seguretat pública que tenim avui en dia, seguretat molt preuada tant pels que vivim aquí com pels que ens visiten i per això només puc acabar felicitant el Govern i en particular el seu ministre d'Interior per la signatura del Conveni que se sotmet avui a ratificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Govern desitja tornar a intervenir...

(Se sent riure)

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, si no hi ha tampoc objecció al respecte, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Declaro aprovada la proposta de ratificació.

Passem al setè punt i darrer de l'ordre del dia:

7- Examen i votació de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 56/2015, del 27 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Jordi Gallardo Fernández, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 17 de novembre del 2015, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 17 i 24 de novembre del 2015 ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes que li han estat presentades. El Projecte de llei va rebre un total de 8 esmenes, de les quals 7 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt - PS i 1 fou presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 1 esmena s'ha aprovat per majoria; 5 esmenes no s'han aprovat; i 2 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent i vist que hi ha vots particulars que s'han presentat, proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat

objecte de vot particular i continuar després amb el debat de les altres parts del text.

Us recordo que un cop finalitzat el debat i de conformitat amb el que disposen els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, procediríem a una votació final sobre el conjunt del text resultant, l'aprovació del qual requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Us recordo també que aquesta votació final i tal com fixa l'article 112 del Reglament del Consell General, serà pública i oral per crida.

Bé, doncs, tot seguit iniciem el debat dels vots particulars presentats.

Demanaria al Sr. conseller general que ha formulat els vots particulars si prefereix debatre'ls de forma conjunta o separada.

El Sr. Jordi Gallardo:

Conjunta.

El Sr. síndic general:

Doncs, bé, procedirem a un debat conjunt d'aquests tres vots particulars. Recordo quins són aquests vots particulars: vot particular número 1 que es correspon a l'esmena número 1 de l'informe del ponent. Vot particular número 2 que es correspon a l'esmena número 7 de l'informe del ponent i vot particular número 3 que es correspon a l'esmena número 8 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar els vots particulars, el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Actuant en representació del Grup Parlamentari Liberal, segons allò que disposa l'article 100.1 del Reglament del Consell General, hem volgut formular vot particular, a la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei 10/2007, del 17 de maig, qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 i de supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny, en el sentit següent:

Primerament respecte a l'esmena primera formulada pel Grup Parlamentari Mixt-PS retirada per transacció i que va prosperar pel resultat de la votació, hem volgut demanar el vot particular per

deixar el text original com es va proposar abans de ser modificat, atès que si bé és cert que almenys el Grup Liberal no hem reconegut mai el pes legislatiu que pot tenir l'acord institucional, el fet que aquest acord fos el motiu pel qual els comuns es veiessin obligats a acceptar la congelació de les transferències, pensem que justifica que en l'exposició de motius els comuns hagin volgut deixar constància d'aquests acords com també del compromís assolit llavors per modificar els articles de la Llei qualificada 11/2003 que permetin una millor aplicació de la modificació de la llei 10/2007, que s'introduí per facilitar que els comuns poguessin destinar l'import de les transferències a la reducció de l'endeutament en la recerca d'un major equilibri pressupostari.

Respecte a l'esmena 7 formulada pel Grup Parlamentari Demòcrata i que va prosperar pel resultat de la votació, en aquest cas també hem cregut oportú deixar constància que el Grup Liberal pensem que el text original és més coherent des d'un punt de vista procedimental.

Estem d'acord en el fons que persegueix l'esmena, equiparar el tractament fiscal a l'impost general indirecte de la reparcel·lació dels terrenys en el marc d'un pla parcial o especial inclosa la cessió obligatòria i gratuïta, al que té l'impost de transmissions patrimonials.

Ara bé, pensem que aquesta modificació tindria més sentit per la via de la modificació de la Llei de l'IGI.

Des d'un punt de vista legislatiu no és massa curós, a criteri nostre, fer aquesta modificació, que repeteixo, compartim, però no correspon fer-ho en el marc d'aquesta proposició de llei presentada pels honorables comuns, sinó per la via d'una modificació del pressupost o fins i tot encara millor, per la via de la modificació de la Llei de l'impost general indirecte.

Finalment, l'esmena 8 formulada pel Grup Parlamentari Mixt-PS retirada per transacció va prosperar pel resultat de la votació, donant com a resultat una disposició final segona, mitjançant la qual s'encomana a Govern que prèvia participació dels comuns i del Consell General, abans del 31 de desembre del 2017 presenti un projecte de llei amb un nou marc normatiu de transferències i de competències, d'acord amb el que disposa l'article 80 de la Constitució.

El Grup Liberal entenem que no és tampoc propi, des d'un punt de vista procedimental, que des d'una proposició de llei s'insti al Govern a fer un projecte de llei.

L'oportunitat o no de fer una llei correspon de forma pròpia al Govern així com al Consell General. Si el

Grup Parlamentari Demòcrata considera que és necessari un nou marc normatiu de transferències i de competències té al nostre criteri dos vies, o bé presentar una proposició de llei, o mitjançant els mecanismes d'impuls al Govern per via de propostes de resolució proposar i instar al Govern a desenvolupar un nou marc normatiu.

En cap cas, pensem des del Grup Liberal, que una llei ha de servir per encarregar una altra al Govern, vist que el Consell General té també capacitat pròpia per elaborar proposicions de llei.

No es pot passar la responsabilitat al Govern de fer una feina que vostès i, en definitiva, nosaltres, els consellers podem fer per via d'una llei.

Sorpren també el canvi de criteri del grup de la majoria que durant el passat debat d'orientació política del 9 d'octubre va votar en contra de la resolució proposada pel Grup Liberal que instava al Govern a convocar una representació del Consell General, on hi fossin presents representants de tots els grups parlamentaris, en totes aquelles reunions amb els comuns en què s'analitzessin les modificacions o reformes de la llei de competències i de la llei de transferències.

Per coherència, defensem que no podem encomanar al Govern que faci una llei si el Consell General té potestat per fer-ho, aquesta disposició final segona és, al nostre entendre, una mala praxis procedimental des d'un punt de vista legislatiu que no podem compartir, per aquest motiu demanem retornar el text al seu estat original.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara de la intervenció dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt...

No hi ha intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació al vot particular plantejat pel Grup Liberal vull manifestar l'opinió dels consellers socialdemòcrates del Grup Parlamentari Mixt, en el sentit d'estar globalment en desacord amb el que s'ha manifestat.

Amb caràcter genèric, abans d'entrar en concret amb alguna de les consideracions sobre el fet que el treball en comissió efectuat pel Consell General, en cap cas va en detriment de la potestat legislativa dels

comuns. Els comuns poden presentar una proposició de llei. Benentès que sí. Però en tot cas entenem que els consellers és la nostra feina fer de poder legislatiu, i per tant, doncs, tenim tot el dret, jo diria l'obligació d'esmenar-la i de donar-li el contingut final.

Per tant, com a principi, el fet de mantenir el text sorgit dels comuns, és un principi que no compartim, i per tant, en aquesta línia voldríem mantenir-nos amb els acords, ni que fos per majoria que es van assolir en el si de la comissió.

De manera més concreta i en relació a l'esmena número 1 que vam formular els consellers del PS, nosaltres compartim la idea que l'anomenat acord institucional entre Govern i comuns de data 28 d'abril de 2004 no figuri en un text legislatiu, ja que entendríem que seria donar-li rang normatiu a un acord legítim entre administracions però que no té aquest rang normatiu, i per tant, entenem que no ha de figurar en l'exposició de motius.

I en relació a l'esmena 8 també presentada pels consellers de PS, discrepar en aquest punt novament un cop més amb vostè Sr. Gallardo, en el sentit que el fet que s'encomanin coses a Govern des de textos legislatius, que s'encomanin tasques i que s'estableixin terminis, és una pràctica absolutament habitual dels projectes de llei. Ho veurà ara fàcilment si recupera molts dels textos. I en tot cas, en aquest cas seria quasi la part -després farà la meua intervenció en relació al projecte de llei- la part de la qual podem estar més orgullosos del treball fet en comissió d'establir un marc de límit temporal a aquest règim de transferències, que nosaltres no compartim però que com a mínim vam compartir la necessitat d'establir-hi una limitació temporal.

Per tant, per tot l'exposat, votarem contràriament al vot particular presentat pel Grup Liberal.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no m'estendré massa però diré que pel que fa a l'esmena 1 nosaltres entenem que l'acord institucional no té força de llei o d'acord legal i com que pensem, i així ho vam manifestar durant el treball en comissió, que el Consell també hauria d'estar informat i participar, s'ha cregut oportú treure la referència a l'acord institucional a l'exposició de motius de la proposició de llei.

Pel que fa a l'esmena 7, insistiré sobre aquesta esmena, perquè aquesta esmena és necessària per equiparar el tractament de l'IGI al previst per l'ITP. Per un error que hi va haver, o un oblit que hi va haver, més aviat, quan es va elaborar l'IGI no es van crear les exempcions que existeixen dintre de l'ITP. El que ha creat una injustícia en el moment quan la cessió la fa una societat o un bé immoble i que afecta l'activitat econòmica, ja que normalment hauria de repercutir l'IGI sobre el valor del terreny al comú. I això, doncs, crea un greuge amb les exempcions que existeixen a l'ITP.

Per què nosaltres hem decidit agafar i fer aquesta esmena i utilitzar aquesta llei? Perquè això és una disfunció que concerneix a les administracions comunals, i perquè modificar la Llei de l'IGI, que també s'hagués pogut fer així, doncs, hagués volgut dir anar molt més enllà i estendre'ns en el temps. De la mateixa manera que posar això també com una disposició dintre del pressupost o de la Llei de pressupost del 2016, també ens anava a endarrerir.

I hem volgut ser pragmàtics, i a demanda de les administracions comunals, doncs, en les quals també hi ha administracions que concerneixen actualment la majoria liberal, doncs, nosaltres hem decidit de ser proactius, i d'endinsar aquesta esmena.

I pel que fa a l'última esmena, que és l'esmena 8, per nosaltres és del tot adient, si més no, recordaran els consellers i conselleres generals que la majoria d'aquesta Cambra va expressar el mes de setembre durant la presa en consideració, que s'havia de fer un replantejament de la llei de transferències i fer-ho en el marc de la definició de les competències,.

I miri, recordaré el que va dir el Sr. Majoral el mes de setembre, va dir: "No volem dissociar les competències de les transferències, ni el rol que han jugat els comuns en el marc de la Constitució." Fins aquí estem d'acord.

Ara bé, si bé el conseller Liberal es va expressar a favor de la creació d'una taula i després més tard durant el decurs del debat d'orientació política van fer fins i tot una proposició de resolució, nosaltres volem ser més pragmàtics. Ja s'han organitzat taules i trobades i hem volgut ser més resolutius. I així connivència del Grup Mixt vam trobar molt més escaient encomanar al Govern, -que Sr. Gallardo és una tècnica legislativa totalment habitual i acceptada-, que faci en el termini de dos anys donar un termini, un nou projecte de llei en el qual, doncs, puguem participar tant els comuns, evidentment, com també el Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic, i per tot això també votarem en contra el vot particular del Grup Liberal.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Bé, algun altre grup desitja intervenir...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, Sr. López, no estava posant en cap cas en dubte la capacitat legislativa que tenen els comuns, els quals els reconeix la Constitució. No seré jo que els hi tregui. Simplement hem volgut manifestar, doncs, aquest vot particular perquè entenem que amb les esmenes que s'han anat proposant, el que passa és que acabem desvirtuant un text que en el seu inici el van entrar els comuns d'una manera molt concreta. I per aquest motiu nosaltres sempre hem dit, i ho lligo amb una resposta a la Sra. Mateu, que en la revisió de les transferències i les competències, el debat ha de ser entre totes les institucions i des de bon principi, per evitar que passi el que pot passar, i aquest és un exemple. Que s'entri o s'avanci la feina en un sentit i que per via d'esmenes, després, per no haver participat a l'origen en la proposta de llei, doncs, s'acabi traient o restant aquest sentit global de la mateixa llei.

En resposta a la Sra. Mateu em parla de pragmàtics i de resolutius, en relació, doncs, a l'esmena per equiparar, que ja li he dit, en el fons estem d'acord, perquè pensem que és una demanda de les corporacions locals, independentment que siguin liberals o demòcrates o socialdemòcrates o d'algun altre partit.

Em parla de pragmatisme quan aquesta llei fa 54 mesos i 3 dies que està aprovada, la Llei de l'IGI. I que fins i tot abans d'aplicar-se l'1 de gener del 2013, ja es va modificar perquè es va detectar una mancança o un oblit o una millora a fer.

Per tant, doncs, no em parli de pragmatisme quan han passat 54 mesos i pràcticament a 10 dies d'unes eleccions, pensem amb aquest pragmatisme, com tampoc amb la resolució. Perquè tampoc penso que després de tants mesos la resolució correcta sigui instar el Govern a fer una llei que per ser resolutiu, si realment ho volguéssim tots plegats, ho podríem fer des del mateix Consell General, tal com es va començar a parlar dins de la pròpia comissió. No seré jo qui defensi la idoneïtat o no o la capacitat o no del Govern per fer-ho.

Simplement he volgut, mitjançant el vot particular, defensar que la capacitat legislativa i la idoneïtat del

moment li correspon al Govern, i també li correspon al propi Consell. I per tant, doncs, hem cregut que aquest no era el procediment legal o, al nostre entendre, legislatiu més adient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Meritxell Mateu i després Sr. Víctor Naudi.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que nosaltres ens hem mogut perquè ens ho han demanat. És a dir, qui ha notat aquesta disfunció han sigut les administracions comunals, i en les han traslladat ara. Si ens les haguessin traslladat abans no tingui cap dubte, Sr. Gallardo, que ja haguéssim fet la modificació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, no faré cap intervenció sobre el punt del vot ponderat, si més no doncs, el que vull és manifestar el posicionament del nostre vot, que ja avanço que serà negatiu per coherència amb la intervenció que farem amb el punt primer més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. Mateu, permeti'm que discrepi del que m'ha dit, perquè a nosaltres ens consta que aquesta demanda de les corporacions locals fa dos anys que ens la van manifestar. Potser a vostès els hi ha arribat ara. A nosaltres ens consta que fa dos anys.

I repeteixo, no és que no hi estiguem d'acord, és que pensem que la via no és aquesta i que des d'un punt

de vista per correcció de la tramitació legislativa, fóra més correcte que es fes, si és molt urgent per una modificació o una esmena dins del pressupost, i sinó, doncs, per una modificació de la Llei de l'IGI, vist que fa 54 mesos que s'ha aprovat aquesta llei, no crec que vingui de 4 mesos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació dels vots particulars, si no hi tenen objecció proposaria la votació conjunta dels vots particulars.

Doncs, passem a la votació conjunta votant sí als vots particulars o no i deixant el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 8 vots a favor, 19 en contra i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, per tant, a la vista del resultat queden desestimats els vots particulars i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem tot seguit al debat de les altres parts del text.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En el debat de la presa en consideració de la proposició de llei que avui es sotmet a votació, els consellers generals de Socialdemocràcia i Progrés vàrem motivar el nostre vot negatiu. I avui ho tornarem a fer.

Compartim que els comuns emparats per la competència que els atorga la Carta Magna i el principi d'autogovern, han de poder administrar els recursos propis com responsablement creguin oportú, i així poder destinar les aportacions per transferència del pressupost general de l'Estat si cal, a rebaixar deute financer en totalitat i sense limitacions o al menys dins uns paràmetres reguladors menys acotats.

Però defensem que aquest debat no es pot fer de forma puntual, ja que llastimosament s'acabarà fent una vegada més un pedaç legislatiu.

Cal, d'una vegada per totes, encarar d'una forma decidida la reforma del marc competencial entre comuns i Govern per tal d'assolir una major eficiència de la prestació de serveis i polítiques per part de l'Estat i també per assolir un nivell de prestacions per part de les administracions comunals que sigui equivalent per al conjunt dels ciutadans, independentment de la parròquia en què resideixen.

Cal eliminar les actuals duplicitats administratives mitjançant una clara definició de competències i la centralització de les polítiques estatals fonamentals, com ara les polítiques socials, la política de preservació del patrimoni natural o l'aprofitament energètic dels recursos naturals.

Cal delimitar, clarificar i distribuir les competències sense encavalcaments, sense ingerències. Només així es podrà arribar a establir una correcta, justa i apropiada aportació per transferència dels recursos econòmics que generi l'Estat.

No fer-ho ens durà irremeiablement, vulguem o no vulguem, al col·lapse econòmic i també al col·lapse polític.

La ironia de la situació fa que ara, a les acaballes dels quatre anys de gestió comunal els sis, cinc o quatre comuns governats per DA s'adonen que cal fer quelcom. Possiblement cada dia que passa el color taronja es torna morat.

Han passat quatre anys amb majoria absolutíssima, més el temps que portem en curs i més vint-i-dos mesos de Govern del Sr. Bartumeu que és el que va emprendre el diàleg per encarar aquestes reformes. Han passat més de sis anys, sis anys perduts, i ara correm-hi tots a fer pedaçs.

L'únic que s'ha fet és tancar les vergonyes en un pseudo compromís de mitges tintes mal anomenat acord institucional. No és seriós, aquesta és la realitat.

I no és tot. Per acabar de fer allò que no cal fer, s'intenta introduir d'amagatotis en aquesta Proposició de llei una modificació de la Llei de l'IGI, fent ús d'allò que ja és una tradició en DA: el contraban legislatiu. I no parlaré del trencament de la seguretat jurídica.

Es pretén argumentar que hi hauria certa urgència per tal que algun comú, en començar el nou mandat, no tingui dificultats pel que respecta a les cessions urbanístiques a favor dels comuns dels terrenys de particulars en el marc de l'execució dels plans parcials.

Es pretén així evitar un suposat greuge en relació a les exempcions que actualment es fan en les transmissions d'habitatges en el marc de l'IITP, introduint una disposició final de modificació de la Llei de l'Impost General Indirecte.

Senyors de la majoria, les coses no es fan així. Si ho consideren oportú caldria presentar i debatre una modificació de la Llei de l'IGI, que és com tocaria. O és que la urgència està motivada per altres aspectes? O és que la urgència és només d'alguns?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt també, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Fa ja alguns anys, quan vaig començar a fer política, un bon amic em va fer una recomanació que penso que pot ser d'utilitat que de ben segur molts de vostès ja coneixen. Amb la seva fina ironia recomanava que qualsevol text de llei s'havia de començar a llegir sempre pel final, perquè segons... -i seguia amb la seva ironia- segons quines siguin les disposicions finals del text potser en algun cas ja pots estalviar de llegir-te la llei i, si més no, saps allà on estan els temes importants o allà on pot fallar aquesta proposició de llei.

Deia això perquè una llei en la que es modifica una llei que ja ha estat varies vegades modificada, que conté una disposició final que desitja curta vida a la proposta de llei, doncs deixa ben entendre que segurament no estem tots massa confortables amb el que s'està legislant, quan el que s'està desitjant en realitat és que el nou marc duri el menys possible, vol dir que allò que estem fent no ens està satisfent del tot a cap dels actors.

I a més, aquest fet és un fet altament preocupant perquè aquest nou pedaç sobre les competències i les transferències arriba al final d'una legislatura en la que no només no s'ha avançat sobre el tema de les competències i de les transferències sinó que hem anat ben bé endarrere.

Hem partit d'una legislatura que en matèria de competències i de transferències hem vist aquella forma tan típica de fer política del Sr. Antoni Martí i que em sembla que s'està convertint ja en marca de la casa de Demòcrates d'Andorra que és dir una cosa quan en realitat el que es pensa i el que es vol fer és absolutament el contrari.

El Sr. Antoni Martí ha avantposat la seva reelecció com a cap de Govern a tirar endavant una reforma necessària pel país; el Sr. Antoni Martí ha jugat amb la seva supervivència política i amb els equilibris parroquials per sobre d'una visió de país. Tenia tots els ingredients necessaris per fer la reforma, tenia al ministre que havia realitzat la seva tasca i davant de la pressió dels cònsols doncs, va optar per deixar-lo en evidència, el ministre va ser defenestrat i el desgavell competencial no només no s'ha mantingut sinó que s'ha augmentat.

Des de llavors els comuns, a més, s'han atribuït competències en matèria de protecció del patrimoni incrementant, doncs, una duplicitat d'administracions sobre una gestió, és a dir, no avancem sinó una gestió tant complexa com la de protecció del patrimoni doncs, han passat a una competència que estava atribuïda al Govern perquè ara estigui exercida des del Govern i des dels comuns.

Aquesta visió de parroquialisme mal entès s'ha estès a altres accions; hem vist com l'acció dels comuns ha passat per damunt del Govern, ha passat ben entès per damunt també del Consell General al que no se l'ha tingut en compte per res al llarg de tot el procés de negociació o de no negociació de les competències comunals; hem vist uns cònsols que al llarg d'aquesta legislatura no han impulsat cap altra legislació sobre temes d'interès nacional, sobre temes que puguin ser d'interès pels ciutadans i només han anat a legislar sobre qüestions vinculades a atribuir-se competències o sobre l'autoregulació de les pròpies transferències que se li transmeten des del Govern i, a més, pensem que una modificació com la que estem fent avui no només no suposa més un pas enrere efectiu en aquests quatre anys de desgavell en el marc competencial, sinó que a més suposarà un element de dificultat afegida per a les futures negociacions.

Per tant, entenem, que els comuns han optat per tirar endavant aquesta autoregulació de les transferències, que les esmenes que vam presentar en el seu moment doncs, perquè establir criteris de coordinació entre polítiques nacionals i polítiques comunals no han rebut el suport ni per part del Grup Demòcrata ni per part del Grup Liberal i que entenem que passat un règim en el que les transferències tenien una destinació per interessos nacionals, per qüestions vinculades a polítiques d'inversió, a deixar el criteri dels diferents comuns, insisteixo, sense cap mena de vinculació de coordinació en polítiques nacionals és una nova errada en els quatre anys que han estat un veritable desastre i desgavell en la matèria del marc competencial.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria manifestar, tal com van deixar constància en la votació de l'admissió a tràmit de la proposició de llei avui tractada, que estem d'acord amb l'esperit i l'objectiu que emana aquesta modificació promoguda pels set comuns.

Un exemple clar de la necessitat imminent d'afrontar la revisió de les transferències i les competències i no dilatar més aquest tema.

Els comuns han demostrat durant aquesta època de recessió econòmica la capacitat i la conscienciació per fer un ús racionalitzat de les finances públiques. És cert que alguns més que d'altres però no és avui el tema a tractar ni tampoc el moment.

Com sigui, podem dir que són les corporacions locals les que millor coneixen les pròpies necessitats i les mancances de cada parròquia i dels seus ciutadans.

El nostre plantejament és clar i transparent en tot allò que afecta les transferències i les competències comunals, o el que és el mateix, en la capacitat d'autogestió d'aquestes institucions i en el principi d'autogovern que els hi reconeix la pròpia Constitució andorrana.

Dins d'aquest marc d'autonomia administrativa i financera, l'article 81 estableix la manera d'assegurar la capacitat econòmica dels comuns mitjançant la Llei qualificada de transferències als comuns.

Els set comuns han fet ús de l'article 83 de la Constitució, han proposat la modificació de l'article 7 i la supressió dels articles 8 i 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns perquè entenen que són uns articles que dificulten la seva autonomia financera.

Estem davant d'un exemple clar del perquè és necessari que el debat de les transferències i les competències es faci conjuntament: comuns, Govern i Consell General.

Altrament si el debat de les institucions que hauran de decidir quin és el resultat final d'aquesta revisió no es fa al mateix moment, el resultat de les esmenes que es puguin donar un cop la llei inici el tràmit legislatiu pot provocar una desvirtuació del mateix text legislatiu i la prova n'és avui que els que voldríem votar aquesta llei se'ns fa difícil fer-ho

degut a les esmenes que s'han introduït i, potser als que al principi no tenien la intenció de votar aquesta Llei són els que han participat en aquestes esmenes.

Malgrat que les esmenes introduïdes al nostre entendre no milloren per res el text presentat, al contrari com hem explicat pensem que són un pedaç per esmenar d'altres omissions i/o responen a un electoralisme evident, tot i això i per no perjudicar als comuns votarem favorablement aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Fa una mica més de dos mesos quan vam prendre en consideració aquesta Proposició de llei presentada, com ja s'ha dit, pels set comuns, el nostre grup parlamentari va assenyalar que si bé entenia i compartia que l'autogovern i la capacitat econòmica dels comuns s'havia d'assegurar, era necessari posar aquesta qüestió sobre la taula i donar-hi una globalitat i una temporalitat adaptant-la al context actual... I és el que hem fet.

I per què? Perquè la situació del 2015 difereix molt de la del 1993. Asseguràvem que s'havia de tractar el tema de soca-rel, associant les transferències a les competències i abordant les dues qüestions al mateix temps i en acord amb el context actual de l'Andorra del 2015.

La Proposició de llei que avui es sotmet a aprovació, ho recordo, modifica i suprimeix els diferents articles. D'una banda, s'elimina la determinació dels percentatges destinats a finançar les despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure, i d'altra banda, se suprimeix la planificació de les despeses d'inversió per part dels comuns en els quatre anys de consolat o l'acumulació de romanents fins un màxim de quatre anys, entre altres.

El nostre grup parlamentari ha donat ple suport a l'articulat proposat pels comuns perquè també entén que el cos legislatiu del país cada cop és més ferm i complet, i la Llei de sostenibilitat de les finances públiques, d'estabilitat pressupostària i fiscal que afecta a tots els òrgans de l'Estat incloent els comuns, recull de certa manera algunes de les disposicions que la llei que avui aprovarem suprimeix. Evitem doncs les duplicitats legislatives.

També, el nostre grup advoca per donar a les administracions comunals allò que els pertoca per la Constitució i entén perfectament la necessitat pels comuns de flexibilitzar la llei vigent.

Però durant el debat en comissió, i ja n'hem parlat durant el vot particular del Grup Liberal, el nostre grup ha introduït una disposició final necessària per equiparar el mateix tractament per l'IGI al previst per l'IITP com hem explicat abastament anteriorment. I voldria recalcar que aquesta disposició s'ha fet ara per anar el més ràpid. Jo no sé si va ser fa dos anys, jo el que li puc dir és que això va ser a la reunió de cònsols de fa dos sessions i així se'ns va trametre a nosaltres.

Una altra disposició final que hem introduït i aprovat mercès a una transacció del Grup Mixt PS, és la que llegiré perquè veuran que tothom hi participa: *“Encomana a Govern, prèvia participació dels comuns i del Consell general, abans del 31 de desembre del 2017, presenti un projecte de llei amb un nou marc normatiu de transferències i de competències als comuns, d'acord amb el que disposa l'article 80 de la Constitució.”*

Aquesta nova disposició final, que també hem comentat durant el vot particular del Grup Liberal, és per nosaltres important i assenyalada per l'esdevenidor i per la sostenibilitat institucional i econòmica del país. Marca un tret de sortida perquè la qüestió de les transferències i de les competències es tracti de manera resolutive Sr. Gallardo... resolutive, fent-la més àmplia i global, esperonant la participació els diferents òrgans i actors que formem part de l'Estat andorrà, és a dir més enllà del Govern i dels comuns, el Consell General que és qui ha d'aprovar les lleis.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot fem una mica distès, no?

En la intervenció del Sr. Víctor Naudi m'ha semblat allò que diuen en una pel·lícula que hi ha allò de “déjà vu”, d'aquelles expressions, un estil molt propi, que en aquests moments ja no figura, ja no és l'orador oficial però, en tot cas, bé... en tot cas, aquestes coses que té la vida: el temps passa, les persones canvien però les paraules les expressen

d'altres persones en boca d'un tercer... Però, no és l'objecte de la meua intervenció, evidentment.

És evident, Sr. Pere López que a vostè li ha agradat i en la seva intervenció s'ha lluit. Això famós que ho fa i ho ha dit no només una vegada sinó ja porta set o vuit vegades parlant del Sr. Riberaigua, de què va ser defenestrat pel Govern... Tot això li agrada molt.

En tot cas, jo li faig unes quantes referències.

Aquesta Llei es va votar a l'any 1993 i en aquell moment hi havia un quinze per cent de les transferències que estaven destinades a activitats esportives, culturals i socials i la resta a inversió. Any 1993. Deu anys més tard aquell límit, doncs, del quinze per cent va pujar al trenta per cent. Set anys més tard aquell límit va passar al vint per cent i al vuitanta per cent, aquí va haver-hi una variació significativa, va estar destinat a inversió i reducció del deute.

Dic això perquè van haver-hi tres canvis d'una llei qualificada i jo puc entendre que al 93 no, però al 2003 ja es podia començar a parlar. Jo no sé si era conseller en aquella època... No, em sembla que ja ho havia deixat Sr. López... Bé, o estava a punt de deixar-ho i estava a punt d'anar al Comú d'Escaldes-Engordany. Al 2007 no hi era i tampoc se'n va parlar.

Em sembla molt bé tot això perquè quan es parla de temes majors com lleis qualificades, ara sembla que sempre sigui l'últim el que té la responsabilitat del que s'ha fet anteriorment i, en canvi, qui pugui aquí a parlar com el cap de Govern ho volen fer amb vostès... ho volen fer amb vostès. Si vostès em diuen si vertaderament si va reeixir completament el que volia el Govern d'Andorra en l'última legislatura jo li diré clarament que no! Però, sap? A la vida tot també són compromisos.

Vam dir, quan vam començar la negociació i no vam enganyar a ningú, que no aniríem contra la voluntat d'institucions majors que fan part de l'Estat andorrà, Govern i els comuns fan part de l'Estat andorrà en un tema tan sensible que a més a més, avui mateix, vostès expressant la seva opinió amb una doble aportació perquè en el seu moment els consellers generals i la Constitució així ho va voler que hi hagués la doble votació... I així ho vaig fer, vam anar fins on vam poder i no vam anar contra la voluntat dels comuns

I no és una qüestió de què fossin de DA o fossin d'un altre partit, em giro per exemple en dos comuns marcadament liberals. És que tot necessita el seu procés i amb aquests termes em vaig, em sembla, expressar en un debat d'orientació política o en alguna vegada que vaig pujar en aquesta tribuna que sempre és un plaer.

Dic que les mentalitats han de canviar poc a poc i totes aquestes lleis que en el seu moment van costar molt de negociar, i bona clau d'aquestes lleis era la clau de volta de poder passar el procés constituent, també en aquell moment va haver-hi una reflexió i es va negociar molt, i al canvi a nivell de transferències i de competències també ha de tenir un procés, un canvi i una evolució perquè la societat evoluciona i els polítics també han d'evolucionar amb aquesta societat. Llavors em sembla que dir això és molt raonable.

Però avui també vull dir que el que fem és... -jo, en tot cas, si fos conseller ho faria- i penso que tindrà suficient suport, és honorar... que pugui figurar a la llei Sr. Gallardo, o no, és igual però, en tot cas, jo vaig firmar al davant d'uns cònsols que representen el que representen i són els màxims mandataris de les corporacions i vam firmar amb tota llibertat un document institucional, amb algunes matisacions a Sant Julià de Lòria... ho reconec! I per tant, el que es fa aquí, i el que fan els cònsols mitjançant una proposició, és honorar aquell compromís, però nosaltres, el Govern d'Andorra, de l'altra part també ha d'honorar o fer honorar, que es farà, dins del diàleg d'altres compromisos que hi havia en aquell acord institucional, per exemple... i no són petits.

La voluntat que hi havia, i estem a punt de presentar en aquesta Cambra ja ho descobriran tots vostès, però també ho vull presentar als comuns ja sigui amb els actuals o amb els propers, ho vull fer perquè no vull trencar cap lligam amb els comuns en temes majors que tenen una certa competència o una competència certa amb el que vull parlar. Parlo de temes tan importants que van lligats amb aquest acord institucional com la cessió gratuïta de terrenys per interès nacional, de tal manera que els plans d'urbanisme, per deslliurar aquells terrenys que avui en dia evidentment el Govern no és titular d'aquells terrenys perquè els terrenys són de titularitat comunal, els puguin, d'una part, deslliurar amb molta més facilitat i sobretot es puguin deslliurar gratuïtament a favor de projectes d'interès nacional; per exemple avui mateix, aquests dies es discuteix a París la COP21, temes molt importants a nivell energètics per exemple per tenir una política energètica. Això també hi era en aquell acord institucional, però en aquell acord institucional hi havia una altra cosa que és el canvi de mentalitat que no va arribar a totes les parròquies, però va arribar a sis parròquies de les set.

Del que jo sempre m'he referit, de què entre tots plegats, des del 2009 a hores d'ara han fet un canvi del nostre model tributari i és evident però em sembla el més lògic del món que també hem de fer un plantejament diferent de les transferències, i

també és evident... i aquí vull saludar als cònsols, a tots els cònsols i aquests dies... -no s'ho agafi malament Sr. Pere López-, aquests dies ara no parlaré de política comunal perquè hi ha eleccions... És que hi ha eleccions! Ara no em faci dir que... És que hi ha eleccions!

Aquests dies tots els cònsols... -evidentment jo no faré pas política avui aquí-, estan parlant de què han eixugat l'endeutament i jo estic content, i a més a més, com ho valoro jo: entenent que l'Estat, els comuns i el Govern n'estic molt satisfet perquè el Govern d'Andorra, tot i tendir cap a l'equilibri pressupostari no és capaç de tenir els resultats que tenen els diferents comuns, i dic passant, a l'excepció de dos... o d'un, el Sr. Pintat.

Però, n'estic satisfet i ho van entendre, i van congelar no pas el 2015 -que també-, el 2014, el 2015 i el 2016. Les transferències al tomb de 54,6 milions, i anem a la veritat del que ens juguem d'aquí poc. I ho vam fer perquè et donen un any perquè les noves corporacions, les electes, les que decideix el poble andorrà de forma molt sobirana, puguin negociar amb el Govern un nou model de finançament.

Perquè, en aquest Estat, si no entenem d'una vegada per totes que no es qüestió de calcular el PIB, a veure qui porta més PIB a cada una de les parròquies, que no és això! Però que l'Estat ha de ser suficientment generós -per això parlo de solidaritat institucional- per venir a compensar aquells comuns que no tenen els ingressos propis necessaris i que viuen de les transferències, però no és menys cert que gairebé tots els comuns han eixugat l'endeutament i han fet una gestió responsable i els vull saludar i n'hi ha de tots els colors polítics; però no és menys cert que al Govern li costa de quadrar els números i, en definitiva, del que estem parlant és de l'Estat... Qui és l'Estat? Som tots.

A mi em sembla que ha evolucionat molt la mentalitat des del 93 quan es va fer aquell acord institucional "més blindat" per dir-ho així, amb doble votació com la que fareu vostès amb tota la llibertat avui, de les modificacions que es van fer més tard al 2007... al 2000, i les que farem conjuntament.

Miri, i em sembla que no desvetllaré res de dir obertament, i si ho faig, ja em perdonaran.

Vaig tenir l'ocasió de parlar amb tots vostès i va ser molt agradable de temes importants -a més la premsa ho va recollir-, de temes com l'Acord d'associació, o el tema, que també he parlat obertament i amb el qual hi ha dificultats evidents, el tema d'un pacte amb els dos casos, un pacte sanitari i vaig parlar de transferències. I no vaig tancar la porta a res... i no vaig tancar la porta res... Més encara, vaig dir:

deixem que els comuns s'instal·lin però jo penso que és evident que d'alguna manera, potser es notarà o no es notarà, ja es veurà, però vostès han de votar.

El que no s'hi valdrà, i ho dic des d'aquí, el que no s'hi valdrà és que hi hagin discursos diferenciats entre els consellers i els cònsols perquè aleshores haurem de veure quins partits defensen una cosa i quins partits defensen una altra. I després també hi haurà d'haver el consens necessari, Sr. Pere López, perquè aquesta Llei és una llei -i no canviarem pas la Constitució- qualificada, i si hem d'avançar també hem de ser, com diu la Sra. Meritxell Mateu, pragmàtics... I això és el que vull dir.

Simplement Sr. síndic, si em permet una cosa perquè a mi se'm critica que no faig res i que tot ho acabo fent a mitges.

Saludo, o vull mirar més que saludar, i saludar també, a les files socialdemòcrates o al socialisme andorrà en totes les seves variants. I... Sí, molt sincers! Però van tenir un descuit, per exemple vostè sempre en parla i també, ja que parla tant de ciutadans, nosaltres doncs, ens dirà: a què ve això?

Vostès diuen que aquests dies hi hagi millor qualitat de vida, que deixem viure millor, que ens eixuguem molt amb transferències i amb competències, però s'eixuga també cada una de les famílies i sobretot els que tenen els sous més baixos, i nosaltres pugem el sou mínim un 1,5%. Aquí no feia falta cap majoria parlamentària, és simplement un decret, el decret que ha fet el Govern d'Andorra perquè té aquesta voluntat, i no farem les transferències i les competències a cop de decret, ho farem a cop de consens i jo saludo que avui majoritàriament, això és un petit pas d'un camí molt llarg però no ens enganyem, si volem fer-ho des del punt de vista que cada un dels partits representats aquí vulgui fer passar la seva posició d'estat, no hi haurà pacte.

Aquí hi haurà la generositat que ha d'haver-hi entre tots nosaltres, la mateixa generositat que saludo dels comuns quan van congelar no pas un any, sinó tres anys les transferències que és objecte avui del debat dels 54,6 milions d'euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula. A partir d'ara vostès poden parlar des de l'escó.

El Sr. Víctor Naudi:

Molt bé. Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, el Sr. cap de Govern té la virtut d'invertir els rols. Sr. cap de Govern, no ens ha de convèncer ara, en tot cas, jo crec que la meua intervenció anava en el sentit de què ja va sent hora de què s'encarin d'una vegada per totes aquesta reformes d'una forma clara i decidida.

Mireu, parlàveu de *déjà vu*, però finalment el *déjà vu* també s'aplica a no haver de mirar el retrovisor... Tot sovint esteu mirant el retrovisor.

Parlàveu darrerament de què aquesta reforma avui es fa un petit pas, un petit pas d'un camí molt llarg però potser aquest camí és massa llarg. Estem veient que aquests quatre anys amb una majoria de vint-i-dos consellers doncs, aquesta reforma no ha avançat gens, ho torno a dir, s'ha acabat aquest mal anomenat acord institucional quan realment era el moment de prendre disposicions i fer obrir aquest debat o continuar aquest debat que ja l'havíem començat fa uns anys.

Bé, una vegada més és aplicar la política de "Qui dia passa, any empeny", molt bones paraules però nosaltres el que reclamem és realment encarar aquest debat i tot i que avui no votem el text que ens ocupa, sí que podem compartir aquell punt de la disposició final segona que és agafar aquest compromís entre comuns, Govern i Consell per tal de què a finals del 2017 aquesta reforma estigui enllestida.

Bé, fins aquí simplement vull insistir en el fet de què ens hi juguem molt, cal que encarem aquesta reforma de forma ràpida, decidida ja que doncs, no solament el finançament de l'Estat es veurà afectat sinó que els comuns cada dia tindran més dificultats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè em retreu que jo li recordo la qüestió del Sr. Riberaygua, la seva defenestració... No és que m'agradi, però penso que vostè no reconeix i a vostè sí que li agrada incomplir promeses fermes que vostè fa.

Vostè, ja que ha parlat d'eleccions, ja trobava a faltar que no me'n parlés. Ja que vostè en parla jo també parlaré. Vostè després de les eleccions del 2011, després de les eleccions comunals va prometre que com que tots els cònsols eren afins i tenia la majoria parlamentària de vint-i-dos que ho tiraria endavant i

va prometre una reforma que, a la vista està, no l'ha tirat endavant. Tenia vint-i-dos consellers per fer-la, es va reunir amb els comuns, no va voler parlar mai amb els grups de l'oposició, li he de recordar que li vaig enviar una carta al març del 2014 per tirar endavant la reforma i no m'ha contestat mai... Imagino que ja no cal que esperi gaire més temps a rebre la seva resposta.

És vostè que va prometre tenir tots els ingredients per fer-ho, va menystenir el Consell General, es va reunir amb els cònsols i, a més, penso que realment amb una cosa que li és molt pròpia que no volia fer aquesta reforma. És a dir, vostè ha fet l'exercici i el continua fent no només vostè sinó els seus companys de viatge polític que ara es presenten amb l'eslògan de "Tots som un"; vostès fan veure que volen fer aquesta reforma, diuen que volen fer aquesta reforma però jo estic convençut de què vostè no la volia tirar endavant, vostè no volia fer enfadar a cap cònsol ni a cap territori prioritzant clarament la seva reelecció com a cap de Govern i arribant fins aquestes properes eleccions comunals per davant de tirar aquesta reforma. Tenia tots els ingredients per fer-la, no la va fer i, a més li dic clarament -no puc ser més clar en aquest sentit-, que jugui a un descarat doble joc de dir que la vol tirar endavant quan realment el que prioritza són els vots en cada una de les parròquies, juga amb els equilibris territorials i entre tant va tirant pilotes endavant una reforma que és necessària i està jugant vostè per interessos polítics doncs, amb els diners dels ciutadans i amb aquesta duplicitat de serveis que són per la boca de dir "Tots som un" però, com li deia, no ha volgut fer-ho al llarg d'aquests quatre anys.

A més, no està sent just amb els diferents territoris perquè vostè insisteix en prioritzar els comuns que tenen menys ingressos; vostè no parla mai de tenir en compte criteris com el nombre de ciutadans de les diferents parròquies, per tant, continua deixant missatges en clau dels seus equilibris territorials, dels seus tacticismes territorials a l'hora de prioritzar qüestions purament polítiques i electorals per davant d'una reforma que és per l'interès del país, pel conjunt del país i que ha de tenir sobretot en compte els ciutadans i els serveis que presten cada un d'aquests comuns.

I després, doncs ens diu que ara ho farà a nosaltres. De fet, ara estarà obligat si finalment es vota la Proposició de Llei que està sotmesa a tràmit parlamentari doncs, estarà obligat a parlar amb el Consell General perquè fins ara no ho havia fet; no ho va fer al llarg de la passada legislatura que només es va reunir amb els cònsols, no es va reunir mai amb els grups parlamentaris, ara la disposició que es sotmet a tràmit parlamentari doncs, li obligarà a fer-

ho perquè haurà d'escoltar els comuns i el Consell General.

I ja, per acabar, a la reunió que vam tenir fa uns dies en relació al pacte d'estat de la Unió Europea vostè no ens va parlar de competències i de transferències, si més no en la reunió amb els consellers del PS, vam ser nosaltres que li vam treure aquesta qüestió de la mateixa manera que li vam treure al març del 2014, que tot i que vostè en tenia vint-i-dos ens vam posar a la seva disposició per tirar endavant aquesta reforma en consens, amb visió d'estat. Nosaltres veníem de ser el partit que havia governat amb anterioritat a vostè, teníem un projecte i tenim un projecte de llei de delimitació de competències treballat i vostè ens va menystenir absolutament, insisteixo novament, prioritzant qüestions electorals i territorials per sobre de l'interès del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, doncs en resposta a la intervenció de la Sra. Mateu dir-li que de reparcel·lacions de terrenys en el marc d'un pla parcial o especial no crec que faci pocs mesos que se'n fan i, per tant, aquesta disfunció o aquesta reclamació dels comuns, repeteixo, vostè diu que fa relativament poc que els han fet arribar i a nosaltres ens consta que els comuns ja fa dos anys que van detectar això.

Per valorar o per fer un comentari a la intervenció del Sr. cap de Govern, dir-li que coincidim amb una cosa: que no pot haver-hi un discurs discordant entre els consellers i els cònsols, Sr. cap de Govern... Gràcies.

M'estic referint a la seva intervenció. Deia que coincidim en una cosa i és que entenc que no pot haver-hi un discurs discordant entre els consellers i els cònsols que hagin d'afrontar aquesta reforma, i amb això hi estic d'acord. I penso que la manera de què no es produís això és que tothom pugui participar, les tres institucions des de bon principi en aquest repte que és reformar, d'una vegada per totes, la Llei de transferències i de competències.

No crec que s'hagi fet una proposta resolutiva el fet de passar-li aquesta instància que sigui el Govern que engegui aquest Projecte de Llei, més aviat i per fer-ho distès com vostè de vegades diu, penso que el que han fet és passar la patata calenta perquè va ser

diffícil aconseguir la passada legislatura amb vint-i-dos, doncs més difícil és aquesta legislatura afrontar-ho amb quinze.

Però, tot i així repeteixo, coincideixo amb vostè que hem d'intentar de què no hi hagi un discurs discordant entre els partits que tenen representació al Consell i els partits que tenen representació als comuns i això, penso que està a les seves mans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Meritxell Mateu, teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

És pel Sr. Gallardo aquesta.

És pel tema de la temporalitat. Nosaltres vam parlar de temporalitat ja en la presa en consideració, és a dir, no entenc com vostè em diu que ha trobat un canvi d'actitud del Grup Demòcrata en proposar la segona disposició final. Aquí la temporalitat l'hem posat en dos anys. Nosaltres, en la presa en consideració, és a dir, abans de pensar en fer una disposició, una transacció en aquest sentit, nosaltres ja vam dir que el que anàvem a adoptar havia de tenir una durada determinada, i d'això és que en vam dir "temporalitat".

En el que nosaltres no estem d'acord és en crear més taules i tauletes, i per això hem decidit agafar una altra tècnica legislativa que és la d'encomanar al Govern l'elaboració d'una llei, i també el que hem dit és de quina manera ens agradaria estar participant. Això és el que hem fet nosaltres.

És a dir estem, jo penso, d'acord sobre el fons penso tant vosaltres com nosaltres però, no sobre la forma d'arribar-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Jo les recullo totes, eh? Només faltaria! És una qüestió de respecte al Consell General. Fins i tot recullo totes les crítiques que és un costum. És a dir, del Sr. Pere López.

Hi ha maneres de fer oposició i maneres de fer oposició. Aquí hem vist dos estils molts diferenciats. Jo em quedo amb el segon. I respecto el primer.

Em quedo amb el segon perquè vull agrair les paraules del Sr. Gallardo. Això no vol dir que no hagi escoltat les seves, i no vol dir que no les agraeixi, però no les comparteixo des d'un punt de vista del to.

Sr. Gallardo que té un dels comuns, aïí, Sant Julià, que va fer, obertament va dir no vull que hi hagi una conciliació de les transferències al tomb de 54,6 milions d'euros. Ho dic perquè tenen responsabilitat ell sí, potser d'aquí poc Sr. Pere López també vostès. Però ja es veurà. Ja votarà el poble andorrà amb tota llibertat.

I en canvi té un posicionament constructiu i sé que estem lluny, perquè n'hem parlat, estem una mica lluny dels plantejaments. Però a mi em sembla que és aquest el camí. No és tan fàcil això Sr. Pere López. Si hagués sigut tan fàcil, amb el Sr. Bartumeu, que era una persona amb experiència i amb vostè, sobretot, que també negociava, si fos tan fàcil i amb la seva habilitat negociadora, s'hauria pogut fer en aquests dos anys que se'm dona a mi, que també els va tenir vostè. Però no em vam parlar massa, i en tot cas en vam parlar en l'últim moment.

Però anem a ser positius. Jo li recullo el guant, perquè és aquí que podrem anar lluny. Perquè sóc conscient que ja en l'última legislatura era diferent, però a aquesta han canviat les coses, han canviat els equilibris i potser fins i tot va bé. Miri el que li dic. Va bé perquè acords com aquest de transferències i de competències val més que siguin molt sòlids i amb molts vots. Perquè sempre són acords de compromís. I per tant, jo li recullo aquesta bona predisposició mostrada pels Liberals d'Andorra.

I vull acabar amb aquest missatge, positiu, dels que sí han tingut responsabilitat o tenen responsabilitat que van firmar aquest acord institucional, que ho dic independentment que fossin de Demòcrates per Andorra o Liberals, van tenir aquesta generositat. Aquesta generositat ha de ser una generositat que vagi molt més enllà del Govern i dels comuns, parlant amb el Consell General, a favor no del govern i dels comuns, a favor d'Andorra.

Vostè compartirà amb mi, que vostè que no li agrada que pugui la pressió fiscal, que no podem continuar amb un cert endeutament. Però si l'endeutament i l'Estat, que vostè, estic convençut, que té la mateixa configuració del que és l'Estat, comuns i Govern, Govern i comuns, és igual d'on vingui el deute, el deute és de l'Estat.

Per tant, hem de treballar. Hem de treballar al tomb d'això, i per tant, i acabo Sr. síndic, agraiem que es

faci suport al que vam decidir amb tota llibertat els set cònsols de les parròquies d'Andorra, firmant aquest acord institucional, després honorar aquest compromís. I vull agrair el grup parlamentari que dóna suport al Govern que honori la firma que va tenir el Sr. cap de Govern en representació del Govern en aquest acord institucional. I també agrair verdaderament Demòcrates per Andorra, però sobretot aquesta actitud molt positiva que avui ha demostrat el Sr. Gallardo.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

Sr. Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, només per al·lusions al Sr. cap de Govern, perquè ha fet diverses referències al Comú de Sant Julià.

Sí que li volia plantejar un tema, Sr. cap de Govern, i a tota la Cambra. El tema competències i transferències formen part de l'Estat Andorra. Però vostè està nerviós, vostè està preocupat. El seu model de pressió fiscal baixa està a punt de volar a trossos. Han tingut una majoria de 22 i vostè no han ajustat les despeses d'aquest Estat. I avui dia es troben en el que és la crua realitat. Els ingressos per imposició directa i indirecta estan baixant en picat.

En aquest país ha desaparegut una entitat bancària. No s'han donat compte. Estan a les portes d'una crisi. Estem parlant en aquest moment entorn d'uns pactes electorals.

Sr. cap de Govern... Sr. cap de Govern, no vulgui entrar en aquest debat! Ja hi hem entrat. Tot el que ha plantejat fins el dia d'avui, no s'aguanta. I vostè ho sap! S'havien d'haver assentat tots per parlar d'aquests temes. Li vaig dir en el discurs d'investidura també. Com veu, que no vaig sortir elegit, va ser vostè. S'ha de racionalitzar i prioritzar. Vostè no ha racionalitzat ni a prioritzat. Ha deixat la despesa oberta. I avui dia es troba a les portes que s'haurà de pujar la pressió fiscal. I no és una qüestió de si agrada o no agrada apujar impostos. Abans de posar aquests impostos, vostè havia d'haver valorat, vostè havia d'haver calibrat quina era la portada dels mateixos. No ho ha fet! No ho ha fet!

Per tant, a partir d'aquí les competències i transferències formen part d'aquest model més global de quin és el model d'Estat que volem, que vostè no gosa ni encarar. Perquè ja ha arribat on ha d'arribar. Ja està! I senzillament ara és la pura demagògia de cara a les eleccions comunals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, recordant Sr. síndic una mica el debat, perquè em sembla que estem molt lluny del debat i el Sr. Pintat, però no li contestaré. Ja hem fet el debat d'orientació política, n'hem parlat moltes vegades. Vostè està buscant el cos d'estat desesperadament des de fa molts anys.

Ara el que ha dit vostè m'ha fet reflexionar en una cosa, que estem molt diferenciats entre la seva mentalitat legítima i la que li parla. Miri, vostè diu en la seva intervenció, "Sr. síndic per al·lusions". I després fa tot el discurs. Però és molt significatiu, diu per "al·lusions" perquè he parlat de Sant Julià de Lòria. En canvi, tal com entenc jo el debat si tingués l'aspiració, que la té i la pot aconseguir de dir per al·lusions, hauria de dir per al·lusions per Andorra. M'entén?

Això és la diferència bàsica. I aquí em sembla que rau bona part de la solució dels que pensem que tothom ha de sumar. Llavors avui no li parlaré del PIB que li agrada tant, perquè segur que m'acaba dient, fem-ho distès. Que el que participa més al PIB, com que vostè sempre fa quan veu que hi ha alguna cosa o alguna insinuació sempre té Sant Julià de Lòria, segurament m'acabarà dient que Sant Julià de Lòria necessita més transferències o necessita tot, perquè també participa més al PIB.

Miri, jo no obriré aquest debat que vol obrir. El que sí obriré és un debat sobre les competències, sobre les transferències. Estic disposat, i a demés, independentment que estigui disposat o no, vostè també poden anar a parlar amb els cònsols, també tenen iniciatives parlamentàries. Jo penso que no és desgabellat de poder obrir, i així s'obre amb aquesta proposició de llei modificada que hi hagi la participació necessària, perquè votaran la llei del Consell General.

Però Sr. Pintat, amb una mentalitat una mica més nacionalista. No pensi que tot s'acaba a Sant Julià de Lòria.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Josep Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Parlant de mentalitats, precisament aquí és on volia... perquè dins la seva mentalitat, Sant Julià no li cap, per més cap de Govern que sigui. Fins ara l'ha tingut allà al marge. Ja s'ha vist. Per això li he dit, no és un tema de mentalitats, obri's vostè, planteji un model allà on toqui. El seu model està a punt de volar a trossos. Deixi's de mentalitats, vostè fa de cap de Govern. Planteji allà on estan els reptes del país. Jo estic buscant el cost de l'Estat. Això és el que diu vostè. Vostè no el busca. M'ho acaba de reconèixer. Aquesta és la seva mentalitat, aquest és el seu error. Que ens ha embarcat a tots en una aventura i no sabem on estem!

Aquest és el seu error. No vol obrir el tema de la Banca Privada. Escolti, trobo molt greu que una entitat amb aquestes característiques del país desaparegui, aquí no obrim mentalitats i fem caixes tancades. No n'obrim cap de mentalitat, miri les coses on estan objectivament. Si ho fa així, aquí ens trobarà. Si no ho fa així, no ens trobarà! Per tant, és la seva mentalitat, és la seva obsessió on està posicionat, no la meva.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per veure dos mentalitats clarament parroquialistes enfrontades a la necessitat d'una visió d'Estat que sembla que està cada vegada més absent de la política nacional i d'aquesta Cambra. Si el Sr. Pintat, és veritat que salta quan se li comenta alguna qüestió de Sant Julià i surt en defensa de les transferències parroquials, escoltant el Sr. cap de Govern sobre els comuns que tenen pocs ingressos i que ho diu repetidament i que s'oblida de parlar dels ciutadans, sembla escoltar també el Comú de Canillo o les transferències cap al Comú de Canillo o cap a altres parròquies. Aquí en tot cas, ni el Sr. Pintat ni el Sr. Martí, cada un defensant els seus territoris aferrissadament i els seus interessos parroquials, en cap moment han posat els serveis que presten des dels comuns al davant, en cap moment s'ha parlat dels ciutadans que viuen en cada una de les parròquies i que se'ls ha de donar serveis, i cadascú ha exercit avui un mal del que estem patint cada vegada més, i que està a la clau que en una darrera legislatura no s'hagin reformat les competències i les

transferències que és una clau electoral i parroquialista tancada, cadascú sobre els seus territoris. Aquí hem vist un enfrontament entre Canillo i Sant Julià, mentre els ciutadans que ens estan escoltant, és que estan esperant ja fa dies, nosaltres ens hi trobaran quan vostès vulguin. Nosaltres no hi hem sigut perquè vostè, Sr. Toni Martí no ens hi ha volgut, a reformar seriosament les competències i les transferències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja per acabar.

Se n'adona Sr. Pere López que, i ja ens assentarem tots plegats, no tingui cap por, mal li pesi queden tres anys llargs encara de legislatura.

Però fixi's bé que vostè parla molt i parla bé, però de proposta no en fa mai cap sobre el tema de competències i transferències. Per tant, això queda molt bé des d'un punt de vista mediàtic, des d'un punt de vista televisiu, a demés estem en un moment d'alta audiència, suposo que a les vuit i mitja la gent ha tornat cap a casa, ha quedat molt bé. Però algun dia ens veurem i aleshores escoltaré les seves propostes. Perquè en tot cas, qui té alguna proposta la diu i la vol compartir. I si hi ha gent que en té de millors, doncs, estic disposat a escoltar-les. Però és clar, parlar de generalitats, de la ciutadania, queda molt bé. Això ho sabem fer tots, però potser que passem al gra ja que tant preocupa el desplegament d'aquestes dos lleis qualificades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar tancant.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Martí, sembla que no ha escoltat part del que he dit en la intervenció d'avui de propostes clares i concretes. Ho he dit abans i vostè ho sap

perfectament. El mes de març del 2014 li vam trametre una carta amb un text i una redacció del projecte de llei de delimitació de competències. La tenim treballada, tenim el model concret, i hem dit que és un model que s'assembla molt al que havia treballat el Sr. Riberaygua. Hem concretat molt la nostra proposta de transferències. És vostè que juga clarament a un doble joc en el que no diu si comparteix aquell projecte que va fer el seu ministre o no el comparteix, i quins són els punts els quals no comparteix. És vostè el que s'amaga i és el cap de Govern darrera d'aquest debat, i no diu quin és el seu model ni de competències ni de transferències. Només llança guinyades parroquials o bé per atacar algunes parròquies o bé per defensar a d'altres. Però és vostè que té una absència total de visió d'Estat i que s'amaga, porta quatre anys i mig assentat en aquesta cadira i encara és hora que ens digui quin és el seu model de competències o el seu model de transferències. Nosaltres el tenim i hem dit i tornem a repetir que està molt alineat amb el que va treballar el ministre Riberaygua, i el té a la seva disposició des del març del 2014 en una carta que li vam adreçar, que esperàvem que ens truqués i que encara no ens ha trucat.

Per tant, cap generalitat, cap vaguetat, tenim un model de competències i transferències que prioritza el país per davant de les parròquies. És vostè el que s'amaga en aquest electoralisme a demés, permeti'm dir-li, enganyant als ciutadans amb una visió equivocadament nacional quan vostès, en realitat, tremendament parroquial i parroquialista com està demostrant avui en aquest debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, finalitzat el debat, procedirem a la votació final del conjunt del text resultant.

Torno a recordar que segons disposen els article 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell, l'aprovació del text requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial, i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

És a dir, com a mínim el vot favorable de 8 consellers generals en cada una de les dues circumscripcions.

Vist que l'article 112 del Reglament del Consell General estableix que aquesta votació serà pública i oral per crida, i en aplicació de l'article 73 del

Reglament, s'anirà cridant els consellers generals que respondran sí, no o declararan que s'abstenen.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial. Seguirem en aquest cas l'ordre protocol·lari de parròquies.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset: sí

M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí: sí

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig: sí

M. I. Sra. Maria Martisella González: sí

M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach: sí

M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi: sí

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells: sí

M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés: sí

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau: sí

M. I. Sr. Carles Jordana Madero: sí

M. I. Sr. Josep Majoral Obiols: sí

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud: sí

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny: sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: sí

El Sr. síndic general:

Bé, a continuació seran cridats els consellers generals elegits en circumscripció nacional, en aquest cop en ordre alfabètic.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Gerard Alís Eroles: m'abstinc

M. I. Sr. Marc Ballestà Alias: sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà: sí

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot: no

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny: sí

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon: sí

M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández: sí

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs: sí

M. I. Sra. Rosa Gili Casals: m'abstinc

M. I. Sr. Pere López Agràs: m'abstinc

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora: no

M. I. Sr. Josep Pintat Forné: sí

M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme: sí

M. I. Sr. Justo Ruiz González: sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria ara a la secretària de la Sindicatura, Sra. Maria Martisella, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per la circumscripció parroquial 14 vots a favor. Per la circumscripció nacional 9 vots a favor, 2 vots en contra i 3 abstencions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Bé, a la vista del resultat i vist que es compleix la doble majoria requerida, declaro aprovat el projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.37h)

